

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU (ATİF)

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

CUNTANIN YASALARI EMEKÇİ HALKA SALDIRIDIR

EMEKÇİ HALKA ZULMEDENLER
BİR GÜN YOK OLACAKLAR

Emperyalizmin uşağı komprador patronların ve toprak ağalarının cuntası yeni yasal düzenlemelerle, Türkiye'de faşizme 'yasal' bir görünüm vermeye çalışıyor. Cuntanın ilk işlerinden biri hepimizin bildiği gibi, 1961 Anayasasının artıklarını rafa kaldırmak oldu. Bugün Türkiye'de Anayasa 5 kişilik faşist cuntanın kararlarıdır. Bu kararlar 'Anayasa' ile çelişen olursa, geçerli olan cuntanın kararıdır.

Anayasa bu karara göre değiştirilecektir. Daha önceki uygulamalarında en azından kendi yaptıkları Anayasa çerçevesinde hareket etme zorunluluğu duyan, tersi olduğu zaman belli zorluklarla karşılaşan hakim sınıflar; cuntanın aldığı Anayasayı rafa kaldırma kararıyla bu zorluğu şimdilik ortadan kaldırdılar. 1961 Anayasası da, faşist hakim sınıfların anayasası idi. Özü itibarı ile hakim sınıfların faşist iktidarının bir aracı idi. Düzeni ayakta tutmaya yarlıyordu. Ama bu Anayasada, başta işçi sınıfı olmak üzere, emekçilerin, tüm halk yığınlarının uzun ve zorlu mücadeleleri sonucu elde ettiği bir takım demokratik haklar da -içine su katılmış, iyice sınırlandırılmış olsa da- yer alıyordu. Hakim sınıflar bu sınırlanmış demokratik hakları Anayasa'ya keyiflerinden; ya da kendileri bu haklardan yana oldukları için koymamışlardır. Hayır! Onlar bu hakları 1961 yılı şartlarında Anayasaya koymak zorunda idiler. Çünkü 1960 darbesi öncesinde yığınlar, başta üniversite gençliği olmak üzere, yoğun bir şekilde siyasete katılmışlardı. DP iktidarı duyulan nefret yığınları hareketi geçirmişti. 1960 27 Mayıs darbesi bu hareketi durdurmadı. Darbeden sonra toplumun her kesiminden somut talepler yükselmeye başladı. Yığınların en büyük talebi 'demokrasi' idi. Bu durumda, kendi içleri içinde de iyice parçalanmış olan hakim sınıfların yapabileceği bir tek şey vardı. Yığınların hareketini engelleyebilmek için bazı tavizler vermek. İşte 1961 Anayasa'sı bu şartlarda ortaya çıktı. Ve bu Anayasanın içinde 'sendikalaşma', 'grev', 'gösteri', 'toplantı' vb. demokratik haklar, iyice sınırlandırılmış bir biçimde de olsa yer aldı. Hakim sınıflar 1961 Anayasası kabul edildikten sonra

TÜRK FAŞİST GENERALLERİ NATO GENERALLERİ İLE EL ELE

bu Anayasadaki sınırlı demokratik hakları halka kullanılmaması için sürekli olarak faşist terörü yoğunlaştırma yolunu tuttular. Buna karşı yoğunlaştırmalı yetkilerden emekçi halkımız, demokratik haklarını pratikte kullanmak için fedakar, zorlu bir mücadele yürüttü. Ve bu mücadele içinde yer yer önemli başarılar elde etti. Hakim sınıflar bütün bu mücadeleler içinde 1961 de Anayasaya koymak zorunda kaldıkları sınırlı demokratik hakları da Anayasadan çıkarmak için girişimlerde bulundular. 12

Devamı 4. sayfada

özür ve kabahat

TANKLARINIZ TOPLARINIZ VIZ GELİR BİZE VİZİ

Geçen ay Cunta şefleri bir çok yerde "halkla!" konuşmalar yaptılar. Bu konuşmalarda Cunta şefleri 'sağ ve sol' teröre karşı demagojisi ile halkı uyutmaya; Türk ırkçılığını körüklemeye özel önem gösterdiler. Halktan destek ve zaman istediler.

Cunta şefleri yaptıkları konuşmalarda hakim sınıfların içinde de belli sürtüşmeler olduğunu 'kaya gibiyiz' 'aramızda görüş ayrılığı yoktur' palavralarına rağmen çelişmelerin yavaş yavaş su yüzüne çıktığını da gösterdiler.

Cunta şefi Evren, Çorlu'da yaptığı konuşmada 'sağ ve sol terör'ün demagoji olduğunu; kendilerinin gerçekte 'sol'a, komünizme karşı olduklarını istemeyerek açıkladı. Evren yaptığı konuşmada şöyle dedi:

"Bizim için diyorlar ki, bu idare hep sağ tarafın üzerine yürüyor. Solculara komünistlere bir şey yapmıyor. Şunu bilin ki HER GÜN YÜZLERCE - BİNLERCE SOL KESİM-

Devamı 11. sayfada

Vizeye Karşı Mücadele Maskesi Altında Türk İrkçılığı

Hakim sınıfların boyalı basını son dönemde planlı olarak Türk ırkçılığını yaymaya hız verdi. Cunta ideolojik planda yığınları uyutabilme ve peşine takılmak, sınıf mücadelesini durdurabilmek için halkı birleştirecek ideolojik araç olarak Türk ırkçılığının propagandasını yoğunlaştırdı. Her fırsattan yararlanılarak 'bir Türk dünyaya bedeldir' 'ne mutlu Türküm diyene' şeklinde Türkleri diğer milletlerden üstün gören safsatalar yoğun bir şekilde yaygınlaştırılmaya başlandı.

Yurtdışında özellikle Hürriyet, Tercüman gibi çok okunan faşist gazeteler bu konuda başı çekiyorlar. Bunlar Türk ırkçılığını yaygınlaştırmayı çeşitli şekillerde yapıyorlar. Son dönemde en çok dilleri ne doladıkları şeyler Ermeni ve Yunan düşmanlığı ve vize sorunudur.

Gün geçmiyor ki, bu gazeteler 'Ermeni teröristleri'nin 'TC temsilciliklerine' yaptıkları saldırılardan söz etmesin. Eğer aktüel bir olay yoksa, iç sayfalarda, resimli romanlarda, tefrikalarda bol bol bu konu işlenmektedir. Bu konu işlenirken in sanlık tarihinin 20. yüzyılın başında gördüğü en büyük katliam olan Türkiye'deki Ermeni kırımından tabii tek kelime ile söz edilmemektedir. Hitler'in Yahudi kırımında tam da Türkiye'deki Ermeni kat-

liamını kendine örnek olarak aldığından yine tek kelime yoktur. Bunun yerine bol bol "havallı Türk diplomatları" edebiyatı yapılmaktadır. Kırımı uğrayan yüzbinlerce Ermeni'den tek kelime yoktur. Ama, saldırıda vurulan bir Türk diplomatı üzerine aylarca yazılıp çizilmekte; yıllarca ağıt düzülmetedir. Türk hakim sınıfları ve onların basını gayet usta bir şekilde TC konsolosluklarına yapılan saldırıları, Ermeniler 1915 ve sonrasında uygulanan katliamları gizlemek ve Türk ırkçılığını körüklemek için kullanmaktadır.

Ermeni düşmanlığı gibi "Yunan düşmanlığı" da, ülkemizdeki hakim sınıfların her dönemde halkı uyutmak; halkları bir birine karşı kıskırtmak için kullandığı bir silahtır. 12 Eylül sonrasında bu silahın kullanımını da hakim sınıflar ön plana çıkardılar. Hakim sınıfların boyalı basını sansür nedeniyle haber yokluğundan sayfalarını 'kalles Yunan!'ın Türklere ne tuzaklar hazırladığı yönünde çoğu hayal mahsülü röportajlarla, haberlerle doldurdular. Türkiye halkının ne Yunan halkı ile, ne de herhangi bir diğer ülke halkı ile çözemeyeceği bir çelişmesi yoktur. Halkları birbirine düşman edenler hakim sınıflardır. Onlar milliyetçilik, ırkçı -

Devamı 5. sayfada

KAHROLSUN FAŞİST CUNTA YAŞASIN HALKIMIZIN DEVRİMCİ MÜCADELESİ

FAŞİST CUNTAYA KARŞI YÜRÜYÜŞE KATILALIM!

yer:

KÖLN/Ebertplatz

zaman:

20 ARALIK/10.30

ZULÜM MUTLAK DURACAK

HALK İKTİDAR KURACAK

"PARTİZAN'CILAR" YARGILANDI VE...

11 ölüm cezası daha istendi

• Silahlı sol eylemler düzenleyen yasadışı "Partizan" adlı örgüte mensup 17 teröristin yargılanmasına Ankara'da 3 numaralı askeri mahkemede başlandı.

Bugün faşist cunta, mahkemelerinde yüzlerce devrimciyi yargılamaktadır. Necdet Adalı ve Serdar Soyergin'in idam edilmesinden sonra onlarca devrimci, komünist için idam cezası talepleri gün geçtikçe artmaktadır.

Hakim sınıflar, devrimcileri "örgüt davaları" adı altında kitlesel olarak mahkemeye çekmektedir. Devrimciler hakkında kitlesel davalar Partizan, MLSPB (Marksist-Leninist Silahlı Propaganda Birliği), Dev-Yol ve Dev-Sol için açılmış durumdadır.

İşte hakim sınıfların usak basınında çıkan haberlerden bir kaçı:

"PARTİZAN'CILAR YARGILANDI... VE 11 ÖLÜM CEZASI DAHA İSTENDİ."
"DEVİRİMCİ-SOL DAVASINDA 3 SANIĞIN İDAMI İSTENDİ."
"25 DEV-SOL ÜYESİNİN YARGILANMASINA BAŞLANDI. SAVCI 6 TERÖRİST İÇİN İDAM İSTEDİ."

Devrimci örgütler için açılan bu kitle davalarıyla ve idam talebi, uzun süreli hapis cezası ile yargılamalarla hakim sınıflar ne yapmak istiyorlar?

Onlar, halkımızın en ileri kesimlerini içinde barındıran devrimci örgütlerin faaliyetlerini durdurmayı amaçlamaktadırlar. Hakim sınıflar için yoğun olarak saldırımları gereken açık ki halkın örgütlü kesimidir. Onlar, bunu örgütlü mücadelenin bastırılmayacağını bildikleri için yapmaktadırlar. Dolayısıyla halkımızın emperyalizme, faşizme karşı kinin köreltmeyi amaçlamak tadırlar.

Yapılanlar, yalnızca devrimci örgütlere karşı başlatılan kitle davalarıyla kalmıyor, tek tek devrimciler de yargılanı-

yor, Zeki Yumurtacı ve Mete Sonatılğan gibi devrimciler kurşuna diziliyor.

12 Eylül'den sonra peş peşe gerçekleştirilen operasyonlar sonucu yakalanan, hapishanelerde işkencelere maruz kalan devrimcilerin sayısı gün geçtikçe çoğalıyor. Gazetelerde çıkan:

"İstanbul'da 260 terörist ele geçti."
"Ankara ve İstanbul'da 672 militan yakalandı."

gibi haberler, hakim sınıfların hiç vakit kaybetmediğini gösteriyor.

Faşist terör en azgın bir şekilde devam ederken hakim sınıflar gazetelerde verdikleri demeçlerde "anarşik olaylarda gözle görülür bir azalma olduğu"nu anlatıyorlar. Bu sözlerle aslında uygulamakta oldukları baskıların ne kadar kanlı ve yoğun olduğunu ifade ediyorlar.

5 faşist generalin istedikleri gibi yaptıkları ve uygulamaya koydukları yasa-

larla, bu sözde "demokrasiye geçiş" döneminde, devrimcilerle en vahşi bir şekilde işkence uygulamak için yeni koşullar yaratılıyor. Önceden sanıkların 30 gün içinde mahkeme önüne getirilme şartı bugün 90 güne çıkarılmış durumdadır. Buna gerekçe olarak şöyle deniyor:

"Özellikle toplu olarak işlenen suçlar da 30 günlük süre yeterli olmayabilir."

Onlar bu tip gerekçelerle kimi kandırmaya çalışıyorlar? Halkımız gerek 12 Mart döneminde gerekse diğer dönemlerde kurulan işkence tezgahlarını, devrimcilere, ilericiilere uygulanan maddi ve manevi işkenceleri iyi bilmektedir.

Faşist generaller, emperyalizmin yeminli uşakları devrimcilerden, komünistler -

den nefret ediyorlar, onlara karşı kin besliyorlar. Neden? Çünkü korkuyorlar. Çünkü biliyorlar ki; devrimciler, komünistler onların bu kanlı düzenlerini başlarına yıkamada kararlıdırlar. Çünkü biliyorlar ki; devrimciler arasında "ser verip, sır vermeyen" yiğitler vardır.

Devrimcileri, kitlesel olarak tutuklayarak, yargılayarak halkımızı devrimci mücadelesini bastırmaya çalışanlar yanlı-yorlar. Bu faşist uşaklar, Türkiye devrimci hareketinin önderi İbrahim Kaypak-kaya'yı da ele geçirmişlerdi. Ama İbrahim Kaypak-kaya, hakim sınıfların cellatları tarafından işkence tezgahlarında öldürüldüğü ana kadar, faşistlere, işkencecilere karşı devrimci direnişin en şanlı örneklerini vermiştir. İşkenceciler onun vücuduna en ağır işkenceleri uygulamalarına rağmen O'nu manevi olarak yıkamadılar. İbrahim'in polisteki ifadesi karşı-devrimci, faşist hakim sınıfların faşist düzenini yerle bir etmeyi belgeleyen bir ifade idi.

Devrimci-Sol davasında 3 sanığın idamı istendi

İbrahim, tüm devrimciler için örnek olan ifadesinde şöyle diyor ve mahkemelerde, zindanlarda, işkence tezgahlarında verilen sınıf mücadelesini bayraklaştırıyordu:

"Esasen biz komünist devrimciler, prensip olarak siyasi kanaatlerimizi ve görüşlerimizi hiç bir yerde gizlemeyiz. Ancak örgütsel faaliyetlerimizi, örgüt içinde bizimle birlikte çalışan arkadaşlarımızı ve örgüt içerisinde olmayıp da bize yardımcı olan şahıs ve grupları açılmayız. Kişisel sorumluluğum açısından gerekeni zaten söylemiş bulunuyorum. Ben buraya kadar anlattıklarımı samimiyetle inandığım Marksist-Leninist düşünce uğruna yaptım. Ve sonuçtan asla pişman değilim. Ben bu uğurda her türlü neticeyi göze

Devamı 8. sayfada

idam sehpası

Göründüler gene meydanlarda
Hortlanmış kan istiyorlar, cellatlar
Dört bir yana el koyduklarını
İlan etti emperyalist babaları

Gene kan kusuyor Türkiye halkları
En iyi yol budur diyor, emperyalist uşakları

Yurtdışında emeğini satan işçiler
Lanetliyor Faşizmin dikta tuzağını.

Yargıçlar yazıyorlar yobaz düzenlerini
Onaylıyorlar Paşalar, kana susadıklarını
Bir kere daha gündeme getiriyorlar, köhne düzenlerini
Asıyorlar emperyalist uşaklarına karşı savaşımları

Kuruyorlar idam sehpaalarını
Soruyorlar, kana susamış caniler
Yiğitce direnen halk savaşçılarına
Son sözün var mı? diye

Haykırıyor idam sehpasında
Kararlı ve yiğitce bir ses
Ne zindanlarınız ne de idam sehpalarınız
Durduramaz bizi hiç bir çemberiniz!

Haykırıyor, en son nefesiyle
Halkımız hesap soracaktır, idam yazan el-lerden
Faşizmin köhne düzenini lanetliyerek
Can veriyor halkı için direnerek.

Sanmasınlar emperyalist uşakları
Kavgı bitti diye
Bağımsızlık gelene dek
Sürecektir savaşımız dağdan düze!

Ulm'den Karakoçanlı

direnış ...

12 Eylül darbesinden sonra emperyalizmin yeminli uşakları faşist darbeci generaller, emperyalizme ve faşizme karşı olan her kişiye azgınca saldırıya giriştiler. Ülkemizde faşizmin en yoğun, en kanlı olduğu dönemlerden biri yaşanmaya başladı. Hakim sınıflar en küçük bir direnişi bile azgınca bastırıyorlar. Onlar, bu yoğun faşist terörleriyle 12 Eylül darbesinden önce yükse-len ve yer yer kitle eylemlerine birünen halkın mücadelesini belli bir süre için durdurmada şimdilik başarılı olmuş durumdadırlar. Bir yandan yoğun faşist terör, diğer yandan örgütsüz kitleler üzerinde belli bir etkisi olan "hem sağ, hem de sol teröre karşıyız" demogojisi hakim sınıfların bu geçici başarısında etkili olmuş durumdadır.

Kitlesel eylemlerin geri çekilmesine rağmen hakim sınıfların kanlı Devamı 11. sayfada

ASKERİ FAŞİST CUNTA HALKIMIZA KARŞI KANLI ZULMÜNÜ HER ALANDA UYGULAMAKTADIR. ÜNİVERSİTELERDE DE UYGULANAN BASKILAR HAD SAFHASINA ULAŞMIŞTIR. AŞAĞIDA ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİNDEKİ ÖĞRENCİLERE DAĞITILAN "KAMPUS GÜVENLİK KOMUTANLIĞININ EMİR VE YASAKLARINI" BİLDİREN İKİ BELGEYİ OLDUĞU GİBİ YAYINLIYORUZ.

ÖĞRENCİLERE

ÖZELLİKLE YURT ÖĞRENCİLERİNİ ve YURLARI İLGİLENDİREN SIKIYÖNETİM ve KAMPUS GÜVENLİK KOMUTANLIĞI EMİR ve YASAĞLARI AŞAĞIYA ÇIKARILMIŞTIR.

7 EKİM 1980
YURLAR MÜDÜRÜ
GÜLTEKİN YELÇO

Gültekin Yelço

1. YURLARA SADECE ANA KAPILARDAN GİRİLİP ÇIKILACAK, GİRİŞ VE ÇIKIŞLARDA VALİZ ve EŞYALAR MUTLAK SURETTE GÖREVLİLER TARAFINDAN KONTROL EDİLECEKTİR. YAPILAN KONTROLLERDE AFİŞ, PANKART, BİLDİRİ vs. YAZMAK İÇİN KULLANILMASI MUHTEMEL MALZEMEME RASTLANDIĞI TAKDİRDE MALZEME ve ÖĞRENCİNİN GÜVENLİK KUVVETLERİNE TESLİMİ EMREDİLMİŞTİR.
2. YURLARA KAYITLI OLMAYAN KİŞİ ve ÖĞRENCİLERİN YURLARA GİRMEYİ YASAKLANMIŞTIR. (KONTROLLER, YURT KİMLİK (GİRİŞ) KARTLARI HAZIRLANINCAYA KADAR ÜNİVERSİTE KİMLİK KARTLARINA KONULMUŞ OLAN YURT DAMGALARINDAN YAPILACAKTIR. ZİYARETÇİLERİN NEREDE ve NE ŞEKİLDE KABUL EDİLECEĞİ AYRICA DUYURULACAKTIR.)
3. YURTTA KAYITLI ARKADAŞI İLE BİRLİKTE ÇALIŞMAK ZORUNDA OLAN DİĞER BİR YURDUN ÖĞRENCİSİ DANIŞMA YERİNDEKİ GÖREVLİYE KİMLİĞİNİ BIRAKMAK KAYDIYLA ARKADAŞI İLE BİRLİKTE YURDA GİREBİLECEK ANCAK EN GEÇ SAAT 23.00 TE YURTTAN AYRILACAKTIR. (ÖĞRENCİNİN KİMLİKLE ve HANGİ ODADA ÇALIŞACAĞI DANIŞMADA KAYDEDİLECEKTİR.)
4. ÖĞRENCİLERİN YURLARIN ÇATILARINA ve TERAS KATLARINA ÇIKMALARINI ve BURALARDA DOLAŞMALARINI YASAKLANMIŞTIR.
5. YURLAR BÖLGESİNE GİRİŞ ve ÇIKIŞLARDA YALNIZCA MERKEZ ÇARŞI ÖNÜNDEN GEÇEN ASPALT YOLLA, SPOR SALONUNUN ÖNÜNDEN GEÇEN YOL KULLANILACAKTIR. BUNUN DIŞINDA ve ÖZELLİKLE YURLAR BÖLGESİ GERİSİNDE GELEN TALİ YOLLAR KULLANILMAYACAKTIR.

NOT: GENEL OLARAK TÜM ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİ İLGİLENDİREN YASAĞ ve EMİRLERİ KAPSAYAN ve KAYIT YEMİLEME SİRASINDA ÖĞRENCİLERE DAĞITILAN REKTÖRLÜK DUYURUSU YURT İLAN DOLAPLARINA ASILMIŞTIR.

ÖĞRENCİLERE

YURLAR BÖLGESİ GERİSİNDEKİ YALINCAK KÖYÜ İSTİKAMETİ KAMPUS GÜVENLİK KOMUTANLIĞINCA TENVİR MAYINLARIYLA TUZAKLANMIŞ VE BELİRTİLEN BÖLGEYE GİRİŞ ÇIKIŞLAR YASAKLANMIŞTIR. BÖLGEDE CEREYAN EDECEK HERHANGİ BİR MÜESSİF HADİSEDE CAN KAYBINDAN YA DA YARALANMALARINDAN KOMUTANLIĞIN SORUMLU OLMAYACAĞI BELİRTİLMİŞTİR.

ÖNEMLİ DUYURULUR.

25 EYLÜL 1980
YURLAR MÜDÜRÜ
GÜLTEKİN YELÇO

Gültekin Yelço

YURTDIŞINDAKİ MÜCADELE OKUYUCULARI TÜRKİYEDE TANIDIKLARINIZA MÜCADELE GÖNDERİN. ONLARA DA MÜCADELENİN SAVUNDUĞU DÜŞÜNCELERİ ULAŞTIRMAYA ÇALIŞIN.

**HER MÜCADELE OKUYUCUSU TÜRKİYE'DE
YENİ BİR MÜCADELE OKUYUCUSU YARATSIN**

OKUDUĞUNUZ GAZETİYİ ATMAYIN.
MÜCADELEYİ ENGELLEME ÇABALARINI HEP BİRLİKTE BOŞA ÇIKARALIM.

Hiç bir işkence devrimcileri yıldırılmaz

* Mamak Askeri Cunta ve Tutukovindeli baskınlar ençularına yaptırılmada 12 Eylül Harakâtından bu yana büyük değışiklikler oldu. Eskiiden "Tek yol devrim" ya da "Ya tam susturacağız, ya kan kusturacağız" diye sloganlarla baharınlar, şimdi "Her Türk asker değır, herşey vatan için" diye topçu marşları söyleniyor. 50. Yıl Marşını sabah sporunda hep bir ağızdan okuyan askerler ile söylenen tutuklu ve baskınlar, Atatürk'ün 10. yıl anıtını da kendii sesinden teyitlen dinliyorlar.

Halkımıza, devrimcilere karşı faşist cunta tarafından yoğun bir şekilde sürdürülen faşist baskıların bir parçasında hakim sınıfların ideolojik saldırısıdır. Ha kim sınıflar hapishanelere tıktıkları devrimcilere karşı maddi işkencenin yanında manevi işkenceler de yapmaktadırlar. Hapishanelerde uygulanan manevi işkencenin, ideolojik saldırının Türk faşist basınına yansımaları şöyledir: Faşist cuntanın borazanı basın; hapishanelerde devrimcilerle faşistlerin barıştığını vs. yazmaktadır. Bu haberler hapishanelerde işkencenin ne kadar yoğun olduğunun açık bir belirtisidir. Hepimiz gayet iyi biliyoruz ki devrimcilerle faşistlerin "barışmaları" diye bir şey olmaz. Aşağıdaki haberde görüleceği gibi, Mamak Cezaevinde her sabah hem devrimcilere hem de faşistlere "birlikte" topçu marşları, Atatürk'ün nutukları vs. dinletiliyorsa, bu hapishanedeki devrimcilerin en küçük bir direnişinin yanında ve en kanlı bir şekilde bastırılması demektir. Nitekim öyle olmaktadır. Hapishanelerde "barışmayı", M. Kemal'in nutuklarını dinlemeyi reddeden devrimciler hunharca katledilmektedir.

Aşağıda bir örneği verilecek, Türk basınında sürekli çıkan bu tip haberler devrimcileri kesinlikle yıldırılmaz. Böylesine haberler devrimcilerin faşistlere karşı kinini nefretini daha da biler. Ve bu tip olaylar, yani işkence, ölüm tehditleriyle devrimcilere ırkçı marşlar dinletmek, aslında faşist hakim sınıfların acizliğinin bir ifadesidir. Şimdiki sağlamış oldukları "başarı" geçicidir. Halkımız bu faşistlerden hesap soracağı günlerin de geleceğini çok iyi bilmektedir.

CUNTANIN ACİZLİĞİ

1 Mayıs Mahallesi Mustafa Kemal Mahallesi oldu

12 Eylül darbesinden sonra hakim sınıfların operasyonları gecekondu mahalleleri ne de yöneldi. Onlar, gecekondu mahallelerinde devletin türlü baskılarına karşı direnen devrimcileri, ilerici halktan her kişiyi toplayıp zindanlara atmaya başladılar. Faşist devletin türlü baskılarına karşı yıllarca yiğitce direnen 1 Mayıs mahallesi halkı da 12 Eylül darbesinden sonra azgın saldırılara maruz kaldı. Mahalledeki ilerici halktan kişileri tutuklayan hakim sınıflar, aynı zamanda bu mahalledeki devrimci direnişin bir sembolü olan "1 Mayıs Mahallesi" ismini değiştirerek, mahalleye "Mustafa Kemal Mahallesi" ismini verdiler.

Hakim sınıfların basını "Bir zamanlar militanların kol gezdiği mahallede, yapılan sosyal hizmetlerle halk huzura kavuşurken yıllar sonra muhtarlık kuruldu" şeklinde propaganda yapıyor. "1 Mayıs mahallesinde halk huzura kavuştu" şeklinde yapılan propaganda büyük bir demogojiden başka bir şey değildir. Faşist devlet güçlerine karşı yıllarca devrimcilerin önderliğinde dişe diş mücadele veren 1 Mayıs mahallesi halkı neyin kendisi için "huzur" sağlayacağını iyi bilmektedir. Hakim sınıflar, 1 Mayıs mahallesi halkının içinde yanan devrim ateşini söndürmek için mahallenin ismini değiştirme gibi metodlara başvurmakla biraz gülünç oluyorlar. Çünkü halkın mücadelesini dile getiren isimleri değiştirmeler devrim ateşini söndüremez aksine daha da körükler.

★
★ ★

Cunta ve B. Alman devleti el ele

Türkiye'de faşist cuntanın devrimci 'avı'na Batı Alman emperyalist devleti de elinden gelen yardımı esirgemeyecek. Son zamanlarda yapılan anlaşmalara göre "Batı Almanya'da bulunan Türk suçlularının iadesi" adı altında B. Almanya'da faaliyet gösteren devrimci ilerici örgütler, tek tek devrimciler artık daha sıkı bir şekilde denetlenecek ve B. Alman polisi tarafından yakalanan ilericiler Türk faşist devletine teslim edilecek.

Faşist devlet tarafından 100lerce devrimcinin yakalandığı operasyonlara paralel olarak B. Almanya'da başlatılması kararlaştırılan "Türk militan avı"na katılmak üzere Türkiye'den 60 kişilik özel tim B. Almanya'ya gönderilmiştir. Açıkta ki; faşist devletin "Almanya'daki suçluların iadesi" isteği B. Alman makamları tarafından gayet olumlu karşılanmıştır. B. Alman makamları "Türkiye'den kaçan teröristle-

rin anarşiyi B. Almanya'ya bulaştırmasından rahatsız" olduklarını söylemektedirler. B. Alman emperyalistlerinin asıl rahatsız eden, ilericilerin devrimcilerin B. Alman emperyalizmi dahil tüm emperyalist devletleri ve onların uşaklarını teşhir eden çalışmalarınıdır. Onun için onların ve diğer emperyalistlerin Türk faşist devleti ile böyle anlaşmalara girmeleri çok doğaldır. B. Alman devletinin yabancı devrimci teşkilatlar üzerindeki baskıları yeni değildir. Bilindiği gibi B. Alman devleti ATİF'i yasaklama çabası içindedir. B. Alman devletinin bu çabaları, onun niteliği gereğidir ve Türkiye'deki faşist cuntaya açık desteğinin bir ifadesidir.

Devrimciler B. Alman devletinin bu "militan avı"na karşı uyanık olmalı ve bu devletin niteliğini her yerde teşhir etmelidirler.

TÜRKİYE'DE FAŞİST CUNTA İLE ELELE DEVRİMCİ AVINA ÇIKAN B. ALMAN EMPERYALİST DEVLETİNİN TÜRK FAŞİST HAKİM SINIFLARINA YAPMIŞ OLDUĞU ASKERİ YARDIMLARLA ALINAN PANZERLER TÜRKİYE HALKINA KARŞI KULLANILMAKTADIR.

BİR DEĞERLENDİRME Baştarafı 10. sayfada

açılarak kitlenin ilgisi çekilmeye çalışıldı ve aynı günde bir de basın toplantısı düzenlendi. Gerçekten bu açıdan değerlendirdiğimizde açlık grevinin canlı ve disiplinli bir çalışmayla son bulduğunu görmekteyiz.

Özellikle açlık grevine katılan arkadaşların disiplinli olarak çalışmaları örnek vericiydi. Arkadaşlar açlık grevinde olmalarına rağmen hantal değillerdi ve pratikte en iyi şekilde çalıştılar. Diğer önemli bir nokta ise, açlık grevine katılan arkadaşların çoğunun kadın olması, kadınların siyasi mücadelenin dışına itilemeyeceğini ve onların da bu mücadelede yerleri olduğunu pratik olarak kanıtlamıştır.

Açlık grevinin sonunda yapılan yürüyüşte arkadaşların disiplinli olarak yürüyüşü bitirmeleri örnek oldu. Kortejler yürüyüş sonuna kadar bozulmadan devam etti. Disiplin açısından en iyi yürüyüşlerden biriydi. Yürüyüşe 500 kadar işçi ve öğrenci katıldı. Burada aklımıza şu soru takılabilir. Acaba yürüyüşe katılan kitlenin sayısı neden daha fazla olmadı?

Bizce bunun iki sebebi vardır. Birincisi ve en önemlisi; demokrat kitlenin faşist cuntaya karşı iyi niyet beslemeleri ve faşist cuntanın demagojik propagandasına inanmalarıdır. İkincisi; bu tamamen bizim ilgilidir. NRW bölgesindeki tüm dernekler yürüyüşle ilgili ev ziyaretleri yapmalarında veya doğru yürütmeyip işi kendiliğinden bir duruma bırakmalarında yatıyordu. Bizler bu konuda eksik ve hatalı davrandık. Ayrıca çevre derneklerden bazı arkadaşların gereksiz yere açlık grevi yerinde kalmalarının da rolü vardı. Sınırız bu yönde daha tutarlı bir çalışma yürütebilseydik yürüyüşe katılım daha yüksek olacaktı. Çünkü hatırlarsak devrim şerhitlerini anma toplantısına 700 ün üzerinde kitle katılmıştı.

Diğer bazı pratik hataların yanında kampanyamız genel olarak olumlu ve siyasi muhtevası bakımından öğreticiydi. Hatırlarsanız bundan bir süre önce Halkın Kurtuluşunun "Erdal Eren'in hayatını kurtaralım ve Kurtuluş'un "Necdet Adalı'nın hayatının kurtarılması için yürüttükleri kampanyaların siyasi muhtevalarını tamamen sağ oportünizmin ve reformizmin batağı içindeydi. Meseleye yaklaşımları açısından bazı farklılıkları olmasına rağmen her iki siyasette salt bu taleplerinin gerçekleşmesi için mücadele etmişler ve taleplerini siyasi iktidar mücadelesinden koparmışlardır. Bu anlamda yürüttüğümüz siyasi kampanya, pratik işlerliği açısından bazı hataları olmasına rağmen siyasi muhtevası ve içeriği bakımından oportünizme darseler indirmiştir.

Ayrıca değinmemiz gereken bir konu ise şudur :

Tam üç kez yerli, yabancı basına, TV

ye ve radyoya haber verdiğimiz halde, eylemimiz ne radyo, ne TV de ne de burjuva basınında yayınlanmamıştır. (Bazı alman gazeteleriyle yurtsever basın hariç) Şunu hemen belirtelim ki; bizler burjuvaziden demokrasi dilenen reformistler ve oportünistler değiliz. Bizler her türlü hakkımızı doğru mücadele yoluyla söke söke alacağımızın bilincindeyiz. Burada sözkonusu olan kitlemizi bu konuda eğitmemiz ve burjuva basınının, TV sinin, radyosunun kimlere hizmet ettiğini kavratmamızdır. Bunun yanında ilerki mücadeleimizde basını zorlamak konusunda da başka mücadele araçları yaratma in yollarını aramalıyız.

Burada bir de ATİF merkezini aldığı kararları araştırmadan, acelele bir tarzda almasından dolayı eleştirmeden geçemeyeceğiz. Bu arkadaşlar bizce şu noktalarda hataları olmuştur:

Önce eylem için alınan gün tesbiti gerçekten düşünülmeden 15 i diye yazılmıştır. Bir kere Ekim ayının 15 i Çarşamba gününe gelmekteydi ve bu önceden düşünülmeliydi. Bu kararın değişmesiyle bir süre zaman bu bildirilerin düzeltilmesiyle harcandı. Aynı şey açlık grevlerinin yapılacağı şehirlerin tesbiti konusunda da görülmektedir. Bu arkadaşlar, açlık grevinin yapılacağını uygun gördükleri şehirlerle önceden bilgi alışverişi içinde olmalıydı. Şöyle ki; yürütecek güçleri var mı? Güçleri varsa dahi, herhangi bir problemleri var mı? Şeklinde bilgi alınmalıydı.

Örneğin bizim bölgemizde, bu şehir tesbiti önceden Aachen olarak yapılmıştı. Bir kere Aachen'deki arkadaşlar açlık grevi için yeri aramalarına rağmen bulamadılar. Bulsalar bile bazı sebeplerden dolayı bir takım zorluklar içindeydiler. Daha sonra bu görev, eyleme bir hafta kala Köln'e verildi. Ve açlık grevi yeri bütün aramalar sonunda tesadüfen açlık grevine iki gün kala bulundu. Bulunamayabilirdi de. O zaman durum daha değişik bir şekle bürünecekti. Bu anlamda ATİF, bu meseleye amir-memur ilişkisiyle yaklaşmıştır ki; bu böyle devam ederse demokratik kitle teşkilatımız önemli bir zaaf içinde olacaktır. Bu da süreç içinde demokratik merkezizyetçiliğin zıddı olan bir anlayışın güçlenmesine hizmet edecektir. Bu konuda ATİF merkezi daha hassas davranmalı ve merkezizyetçilik mekanizmasını doğru uygulamalıdır.

İkinci bir mesele ise afişler konusunda; Bu konuda arkadaşlar eski bir afiş biraz makaslayıp önümüze sürmüşlerdir. Bu gerçekten bizleri tembelleğe itecek olan bir yöntemdir. Daha etkili afişler yaratmak için niçin çaba göstermiyoruz? Bu tür propaganda araçlarına özen gösterilmelidir ve bu konuda çaba sarfedilmelidir. Afiş de çıkaralım diye bir anlayışta afiş icat etmek doğru bir anlayış ve doğru bir yöntem değildir.

CUNTANIN YASALARI... Baştarafı 1. sayfada

Mart darbesinden sonra, 12 Martın kötü ünü başbakanı Nihat Erim, hakim sınıflar adına 1961 Anayasasını 'lüks' ilan etti. Türkiye gibi 'demokrasiye alışık olmayan bir ülkede demokrasiye şal örtülmesinin zaman zaman gerekli' olduğunu söyledi. 12 Mart sonrasında bir yandan her türlü halk muhalefeti yoğun faşist terörle susturulurken, diğer yandan 'lüks' Anayasa'nın çeşitli maddeleri değiştirildi. 1961 Anayasa'sının 'sınırlı demokratik hakları' değişikliklerle iyice 'kuşa' döndü. Buna rağmen halkın 1973 den sonra yeniden yükselmeye başlayan mücadelesi içinde, bir dizi demokratik hak, söke söke hakim sınıflara rağmen kullanıldı. 12 Eylül darbesinden sonra, hakim sınıflar için artık iyice yük haline gelen 1961 Anayasa'sının son artıkları da rafa kaldırıldı. Bunlar hakim sınıflar için yük haline gelmişti. Çünkü, iyice sınırlandırılmış da olsa Anayasa'da yer alan bazı demokratik hak kısıntıları, yer yer hakim sınıfları kendi Anayasa'ları ile ters düşürüyor; yer yer emekçiler mahkemelerde sözü geçen sınırlı 'anayasal haklara' atıfta bulunabiliyorlardı. Hakim sınıfların siyasi temsilcileri içinde de, halkı ezme için demagoji metodundan daha fazla yararlanılmasını isteyenler; yer yer Anayasa ile diğer yasaların çeliştiği noktalara işaret ediyorlardı. 1961 Anayasa'sındaki Danıştay, Sayıştay, Yargıtay gibi kurumlar da hukuki alanda, yer yer yasama, yürütme ve yargılamada Anayasa ile çelişmeleri tespit ediyordu. İşte bu durum ortadan kaldırılması gerekli idi. 12 Eylül'den sonra bu durum 'düzeltildi'.

Anayasa'nın düzeltilmesine paralel olarak, cunta yoğun bir şekilde bir dizi yeni yasal düzenlemelere girdi. Yıllardan beri, hakim sınıfların çeşitli siyasi temsilcilerinin birbirlerini bloke etmesi sonucu meclislerde bekleyen bir dizi yasa tasarısı cunta tarafından öncelikle ele alındı. Önce 'anarşi'nin önlenmesi (yani sınıf mücadelesinin kanla bastırılması) için gerekli görülen yasalar 15 gün içinde çıkarıldı.

Kasım ayı başında cunta sözcüleri, 58 temel yasayı en fazla 6 ay içinde değiştireceklerini ilan ettiler. Değiştirilecek olan bu 58 temel yasa toplumun ve hayatın tüm alanlarını kapsamaktadır.

Cuntacılar, kendilerinin eski yapılan hatalardan öğrendiklerini söylemektedirler. Onlar 1961 Anayasa'sı ve ona bağlı diğer yasaları 'hata' olarak değerlendirmektedirler. Hakim sınıflar için bugün hata olarak görülen bu yasalar gerçekte hak-

kim sınıfların düzenlerini sürdürmek için vermek zorunda kaldıkları bazı tavizlerdi. Şimdi onlar sınıf mücadelesini şiddet ve demagoji ile önemli ölçüde gerilettikleri bu ortamda; verdikleri tavizleri süngülerin, tankların gölgesinde geri alıyorlar. Yaptıkları budur. Onlar bu şekilde faşist diktatörlüklerini yasalarla da iyice perçinlemek istiyorlar. Öyle bir düzen kurmak istiyorlarki; bu düzen içinde ilerde emekçiler hiç bir zaman haklarını korumak için hakim sınıfların düzenine baş kaldırmasın. Bugün faşist cuntanın ülkemizde yaptığını; tarihte çöküşe giden bütün sınıflar yapmıştır. Tarihte çöküşe giden tüm sınıflar; sınıf mücadelesinin çok yüksek boyutlara ulaştığı durumlarda, son çare olarak bir kez daha halka karşı yoğun bir saldırıya geçmişler, mücadeleyi kan ve ateşle bastırmaya çalışmışlar, ve bunda bazen belli bir süre başarı kazanmışlardır. Ama onların bu başarılarını sonuza dek sürdürme düşünceleri, dikensiz gülbahçesi yaratma çabaları, güneş ışını karşısındaki kör gibi eriyip gitmiştir. Ülkemizde de böyle olacaktır. 12 Eylül sonrasında hakim sınıflar, cunta aracılığı ile halka karşı giriştikleri yoğun saldırıda belli başarılar elde etmişlerdir. Halkın kendiliğinden mücadelesi belli bir geri çekilme içine girmiştir. Cunta şimdi bu başarılarını kendi düşüncesine göre 'yasalaştırarak' süreklilikle kılma istemektedir. Ama onun bu çabası boş hayaldir. Yükselen sınıf mücadelesi 'yasa' dinlemez! Hakim sınıfların 'yasaları', onlar ancak bu yasaları uygulayacak güce sahip oldukları sürece bir anlam taşır. Yığınlar demokratik halk devrimi için ileri atıldığında, hakim sınıfların yasaları, onların düzenlerinin tüm diğer kurumları gibi anlamını yitirecek; iskambil kuleleri gibi çökecektir.

Bugün ülkemizde, hakim sınıfların yasalardan demokratik hak kısıntılarını temizleme çabalarını teşhir ederken; ve buna karşı çıkarken, yasaların 'güç' ve dayalı olduğunu; bu yasaların uygulanıp uygulanmamasının son tahlilde işçi sınıfının, tüm emekçi halkın; çeşitli milliyetlerden halkımızın, bizim mücadelemize bağlı olduğunu bir an bile unutmamalıyız.

25.11.1980

C.Sayer

★ ★ ★

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ!

RÖPORTAJ

10 seneye yakın bir zamandır Batı Almanya'da bulunan ; Batı Almanya'da liseyi bitirmiş ve üniversiteye gitmeyi planlayan bir MÜCADELE okuyucusu ile röportaj yaptık. Evli olan bu kadın arkadaş Batı Almanya'da bulunduğu sürede karşılaştığı zorluklarla ilgili sorular sorduk. Röportajı aşağıda yayınlıyoruz :

Soru- Batı Almanya'ya gelip, bir süre kalan Türkiyeli genç kızların ya da kadınların durumunu nasıl değerlendiriyorsun?
Cevap- Buraya gelen Türkiyeli kadınlar çeşitli kategorilerde incelenebilir. Benim gibi okul çağında gelenlerin durumunu anlatayım.

Birincisi işçi ailesi olarak gelenler. Bunlar ya işçi ailesinin kızı ya da karısı olarak geliyorlar.

İkincisi öğrenim yapmaya gelenler. Üçüncüsü çok yaygın olmasada bizzat kendisi işçi olarak gelen Türkiyeli genç kızlar var.

Soru- Sen nasıl geldin?
Cevap- İşçi ailesi olarak geldim.
Soru- İşçi ailesi olarak gelen kızların durumu ile ilgili daha geniş bilgi verebilir misin?

Cevap- Buraya işçi ailesi olarak gelenler arasında da bir ayırım yapma söz konusu. İşçi ailesi olarak gelen genç kızların çoğunluğu belli bir yaşta sonra kendileri de çalışmaktalar. (18 yaşını doldurmadan gelmiş olması lazım)

Bir de çok az olan, küçük yaşta buraya gelen işçi ailelerinin kızlarının burada öğrenim yapma durumu var.

Soru- Sence işçi ailesi olarak gelenlerin burada işçi olmalarının nedenleri nedir?
Cevap- İşçi ailelerinin kızlarının işçi olmalarının nedenlerinden biri; ailelerinin Türkiye'deki ekonomik zorluklardan dolayı burada hayatlarını garantiye almak istemeleridir. Bu anlamda kızlarını da işçi yapmaktadırlar. Hatta işçi aileleri, kızlarını ya da oğullarını çalıştırmak için onların yaşlarını büyük göstermekte böylece onların da aileye gelir getirmelerini sağlamak istemektedirler.

Soru: Bu genç kızların üzerlerinde ne tip baskılar oluyor?

Cevap- Bu kesime dahil olan genç kızlar üzerinde ailenin feodal baskıları hüküm sürmektedir. Bu işçi aileleri genelde Türkiye'deki gelenek ve göreneklerini burada devam ettirmeye çalışmaktadırlar. Örneğin

kız belli bir süre sonra evlenecektir. Evlilik konusunda kız, esas olarak ailenin istediği birisiyle evlenmek durumundadır. Evleninceye kadarda aileye gelir sağlama-sı istenir. Diğer taraftan başlık parası geleneği burada da sürmektedir. Feodal ideolojinin etkisiyle bazı aileler kızlarını okula göndermemektedirler. "Kız okuyup ta ne olacak düşüncesine sahiptirler .

İşçi ailelerin kızlarının yüksek tahsil yapamamaları işçi olmalarının diğer bir nedeni de; yabancı oldukları için öğrenim olanaklarının oldukça kısıtlı olmasıdır. Bu da Batı Alman devletinin yabancılar üzerindeki baskılarından, ırkçı politikasından ileri gelmektedir.
Soru- Sen nasıl okuma olanağı buldun?
Cevap- Zorluklara rağmen gerek ailelerin zoruyla gerekse kendi çabasıyla ilerde yüksek öğrenim yapma olanağı sağlayan okullara gidebilen bir azınlık kesimden söz edebiliriz. Benim durumum bu azınlığın durumu içinde ele alınmalıdır.

Batı Almanya'ya 11 yaşında geldim. Geldiğimde tüm yabancı çocuklar gibi ilk defa dil problemiyle karşılaştım. Ailemin yardımı ve kendi çabamla yüksek tahsil yapma imkanı sağlayabilecek okula girebildim.

Soru- Ailenin semin üzerinde feodal baskısı sözkonusu muydu?

Cevap- Ailemden feodal baskı gördüğüm söylenemez.

Soru- Devrimci düşüncelerle nasıl temasa geldin?

Cevap- Aslında ikili bir yaşantım vardı. Okulda Almanlarla birlikteydim, boş zamanlarımda ise ilerici Türkçe romanlar okuyordum. Bana ilerici düşünceleri ilk ve ren ailem oldu denilebilir. Daha sonraları ilerici çevre içine girdim. Bu kültürel çalışmalar, folklor gibi faaliyetler aracılığı ile oldu.

Devrime sempati vardı ama genel anlamda ilerici idim ve beni bu çevreye bağlayan esas olarak ilerici atmosferdi. Siyasetler arasında ayırım yapabilecek durumda değildim. İlk zamanlar devrimciliği, arkadaşlarla birlikte olmak, boş zamanları değerlendirerek olarak anlıyordum. Bir de kültürel çalışmalara özel ilgilim beni bu çevreye çekiyordu. Zaman içerisinde arkadaşların da yardımıyla bilinç seviyem yükseldi.

Soru- Ailenin feodal baskısı olmadığından bahsettin. Buna rağmen evlenirken herhangi bir zorlukla karşılaştın mı?

Cevap- Evlenmek istediğim kişiyi ben seçtim. Fakat ailem buna taraftar değildi. Ailemin benim evliliğim hakkında planları vardı. Burjuva kafa yapısından dolayı, ben okumuş olduğumdan, bana eş olarak çok daha tahsilli, maddi durumu iyi, geleceği garantili kişiler planlıyorlardı. Eş olarak seçtiğim kişiyi küçük görüyorlardı. Ve bana ailem onunla evlenmem için bir hayli baskı uyguladı. Fakat ben kendi vermiş olduğum kararı uyguladım ve onların hoşlanmadığı kişiyle evlendim.

Soru- Sence ailenin bu baskısı neden kaynaklanmaktaydı?

Cevap- Burjuva toplumunda genç kızlara evlenmeden önce yapılan bu tip baskılar geneldir. Evliliği ekonomik bir işbirliği olarak görmekten kaynaklanır. Bunun da esas geldiği yer özel mülkiyet düşüncesi dır. Çoğu kez genç kızlar bu baskılara boyun eğmek zorunda kalırlar.

Soru- Sence evlilik konusunda devrimci düşünceler nasıldır?

Cevap- Görüşüme göre; devrimci düşünce evliliği bir ekonomik işbirliği olarak görmez. Evlilikler karşılıklı saygı ve sevgi temelinde olmalıdır. Maddi çıkarlar evlilikte rol oynamamalıdır. İki devrimcinin evliliğinde karı kocayı birbirine bağlayan çok sağlam bağlar vardır. Saygı ve sevginin yanında ikisini birbirine bağlayan asıl şey devrimci mücadele içinde birlik ve dayanışma içinde olmasıdır.

Soru- Fakat devrimci mücadele içinde aileler arasında tek tarafın, kadının ya da erkeğin devrimci mücadeleye katılması çok rastlanan bir durumdur. Sence böyle durumlarda ne tip sorunlar gündeme gelir? Ve bu sorunlar nasıl çözümlenmelidir?

Cevap- Bence ailedi devrimci mücadeleye katılanın görevi diğerini devrimci mücadeleye çekmektir. Ancak bu kolay bir iş değildir. Bu uzun sürebilir. Eğer evlilik devrimci mücadeleye katılan taraf için bir engel duruma gelirse o zaman aile içinde zorluklar çıkar. Bazı durumlarda devrimci mücadeleye katılmayan kişi, devrimci mücadeleye katılan tarafa baskı da uygulayabilir. Böyle durumlarda, eğer devrimci mücadeleye katılan taraf devrimci mücadeleyi ön plana çıkarırsa, ayrılmak en iyisidir. Açık ki; ayrılma meselesi de tarafların kendilerinin karar vermesi gereken bir meseledir.

***

VİZEYE KARŞI...

Baştarafı 1. sayfada
lık temelinde halkları birbirine karşı kışkırtarak, kendi iktidarları için destek sağlamaya çalışmaktadır.

Hakim sınıfların boyalı basını, özellikle Avrupa'daki Türkiyeli'ler arasında ırkçılığı körüklemek için son dönemde yoğun bir şekilde vize sorununu dile getirdi. Aslında batılı emperyalistlerin, Türkiye'deki hakim sınıflarla uyum içinde gerçekleştirdikleri 'vize'ye karşı hakim sınıfların boyalı basını savaşı açtı. Sözde diyoruz. Çünkü gerçekte, hakim sınıflar bugün çıkardıkları pasaport kanunu ile vizeyi zaten kendileri uygulamaktadır. Yani gerçekte vize Türkiye'deki hakim sınıfların da işine gelmektedir. Peki koparılan gürültü neden? Bunun sebebi, vize sorununun kullanılmaya uygun olması; halkın milliyetçi düşüncelerini körüklemeye uygun olmasıdır. Vize konusunda Hürriyet, Tercüman gibi gazeteler 'bütün dünya Türklerle düşmandır' 'bugün bize vize uygulanlar dün bizim kölemizdi' vb. demagojilerle sorunları çarpıtmakta; vizeye karşı olma adına en adi ırkçılığı körüklemektedir. Bunlar Türklerin üstünlüğünü ispatlamak için en ilginç cambazlıklara baş vurmaktadır. Bunların en ilginçlerinden birini bir süredir Hürriyet yapıyor. Hakim sınıfların bu gazetesi, bir süreden beri Avrupa'da çeşitli profesyonel futbol takımlarında top oynayan Türkiyeli gençleri Türklerin üstünlüğünün sembolü olarak propaganda ediyor. Acizliğin bu kadarına diyecek bir şey yoktur. K.Esen

cunta

Yıl 1980 12 Eylül
Toplandılar emperyalist uşakları
Tekrar M.Kemal'in izinde...
Olduklarını duyurdular.
Evet it çakal sürüleri
En son çarenizdi bu
Yeni değil örneği Bolivya-Şili
İyi tanırız bizler sizi
Senelerdir ekmeğimizi göznrurumuzuz
Yine ağılattınız sizler kundakta bebemizi
Unutmayın boyun eğmedi HALKIMIZ size
AĞRI'da ZILAN da KOĞIRI de DERSİM de...
Sesleniyor haykırıyor EMEKÇİ HALK
Ey it çakal sürüleri
CUNTA'nız da kurtaramayacak sizi
Başınıza yıkacağız bu DÜZENİNİZİ.

Gaziantep'ten MÜCADELE okuyucusu
K.Özgür

★

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

WIESBADEN

Wiesbaden'de yapılan faşist cuntaya, Batı Alman emperyalizminin ATIF'i yasakla ma çabasına karşı Açlık Grevine biri İran lı 3 kadın emekçi toplam yedi arkadaş katıldı. Açlık Grevi Hessen bölgesinin baş-şehiri Wiesbaden'de geniş Alman ve yabancı kitlenin ilgisini çekti.

Y. Turan arkadaşımız Wiesbaden'de ceza evinde katıldı; ATIF başkanı arkadaş da greve katılanlar arasındaydı. Greve plan lı bir şekilde, bütün Hessen eyaletinin en önemli şehirlerinde bir hafta boyunca çeşitli gösteri ve basın toplantıları yapıldı.

Birinci gün Darmstadt'ta masa açıldı; bildiri dağıtıldı. Devrimci marşlar söy - lendi.

İkinci gün Rüsselsheim'da masa açıldı; bildiri dağıtıldı. Rüsselsheim'ın merkezi yerinde folklor gösterisi yapıldı. Marş - lar söylendi. Aynı gün arkadaşımız H. Tu - ran'ın mahkemesi vardı. Mahkeme önünde arkadaşımızın yurtdışı edilme kararı protes to edildi. Basına bilgi verildi.

Üçüncü gün Wiesbaden'de şehir merkezi - ne pankart asıldı ve bildiri dağıtıldı. Marşlar söylendi. Türkçe ve Almanca konuş malar yapıldı.

Dördüncü gün Frankfurt'ta masa açıldı, bildiri dağıtıldı. Almanca konuşma yapıldı.

Beşinci gün Wiesbaden'de enternasyo - nal dayanışma mesajları okundu. İranlı öğ renciler (CISNU Darmstadt) ve yine İran' da Kürt ulusundan öğrencilerin teşkilatı mesajları okundu.

Bütün grev boyunca akşamları seminer - ler verildi. Çevre şehirlerden gelen arka daşlarla tartışıldı. Tiyatro yapıldı, marş lar söylendi.

Açlık Grevinden sonra Hessen bölgesin - de ki ATIF derneklerinin katıldığı yürü - yüş Rüsselsheim'da yapıldı. Rüsselsheim' daki yürüyüşe yaklaşık olarak 300 kadar kitle katıldı. Yürüyüş şehrin en işlek merkezinden istasyona kadar sürdü. Yürüyü - şe dışımızdaki siyasetlerden 'Kawa'dan ar - kadaşlar katıldı. Yürüyüş sonunda faşist cunta ve ATIF'in yasaklanması ile ilgili konuşmalar yapıldı. Devrim andı içilerek yürüyüş son buldu.

RÜSSELSHEIM YÜRÜYÜŞÜ

22.11.80 de Mainz-Kastel'de halk gece - si yapıldı. Bir kaç şehirde (Wiesbaden, Rüsselsheim, Bad Krennach ve Mainz'de) Fe derasyonumuzun Dernek ve Komitelerinin yo - ğun çalışması sonucu geceye 800 ü aşkın kitle katıldı. Esas olarak olumlu olan ge - cede organizenin kendiliğinden bir şek - le bürünmesi bir olumsuzluktu. Ayrıca kül - türel alanda, saz ve sözle kitlelere yapı lan devrim propagandasında şimdiye kadar tekrarlanan aynı kalıplar içinde kitlele - re hitap etmenin aşılması gerektiği; bu - nun için çaba sarfedilmesi gerektiği tes - bit edildi.

HALK GECESİNDEN BİR GÖRÜNTÜ

DUISBURG

Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği 2.11.1980 tarihinde 29 Ekim "cumhuriyet bayramı", Kemalizm ve cunta konusunda seminer verdi. Vermekteki amacımız hakim sınıfların ve özellikle faşist general - lerin kendilerinin bugün kendilerinin Kemalizminin izinden yürüdüklerini ve "cumhuriyet bayramının" bu sene daha büyük önemi olduğunu ve ancak Türkiye'nin "anarşi"den kardeş kavgasından kurtulma - nın Kemalizmin izinden yürümekle yok ola - cağını o zaman "milletin bütünlüğü" büyük Türk devletinin şeref haysiyeti, bütün - mezzininin"saçlanacağını ve yegane yol - un bu olduğunu var güçleriyle propagandaa - sım yaptılar ve hala da yapıyorlar. Faşist cuntanın Atatürk ilkelerini savunmak, onu korumak için geldiklerini avaz avaz bağıra - rak halkımıza Kemalizmin radyolardan, ga - zetelerden yayın yaparak, sanki bu propa - ganda 57 yıl boyunca az yapılmış ta buna daha da hız verdiler. Biz Duisburg Türkiye li İşçiler Derneği olarak böyle bir dönemde Kemalizmin ne olduğunu "cumhur - iyet bayramı"nın halkımızın bayramı mı yoksa hakim sınıfların bayramı mı oldu - nu ve faşist cunta'nın yüzünün ve ide - olojisinin ne olduğunu işçilere kavratmak, hakim sınıfların 57 yıl boyunca ne yaptık larını ve Türk devletinin kimin devleti olduğunu açıklamak için bu semineri verdik. Seminerde Kemalizmin "kurtuluş savaşı" yıl larında emperyalistlerle uzlaştığını ve emperyalizmin usayı olduğunu, kendisinin faşist ideolojiyi savunduğunu, "kade faşizmin uygulayıcısı oldukları ortaya kondu. "Kurtuluş savaşı" yıllarında ülke - minin sosyal-ekonomik yapısı sömürge yarı sömürge, yarı-feodal olduğunu ve yapı "kurtuluş savaşı"ndan sonra yarı-sömürge

yarı-feodal yapıya bıraktığını ortaya kon uldu ve Kemalistleri savaşa zorlayan şeyin de ülkenin sömürge, yarı-sömürge olmasın - dan dolayı idi. Çünkü ülke sömürge olarak kalırsa Kemalistlerin bundan bir çıkarı olmayıp hatta zararları olacak ve onlar o zaman emperyalizmin sömürsünden pay al - mayacaktır. Çünkü emperyalistler direkt kendi elleriyle ülkeyi sömüreceklerdir. O za - man komrador burjuvaziye ihtiyaçları ol - mayacaktır. Kemalistler de kendileri komra - dor burjuvzinin temsilcileri oldukları için kendilerinin de çıkarları suya düş - cekti. İşte Kemalistleri savaşa sokan esas neden bu olduğu seminerde ortaya ko - ndu. Türkiye Cumhuriyeti Devletini 29 Ekim 1923'de kurarak halkımız üzerinde faşist baskılar uygulayıp, ve işçilerin köylülerin demokratik halk devrimi mücadelesinin önü ne geçerek azgınca saldırıya girişmişler dir.

29 Ekim 1923'den bu yana hakim sınıflar Atatürkçülük "cumhuriyetçilik" diyerek 57 yıl bu saltanatlarını sürdürmüşlerdir. 57 yıl boyunca çeşitli dönemler parlemen - to maskesi altında, çeşitli dönemlerde ise askeri cuntayla halkımız üzerinde faşist baskılar uygulamışlardır. Bu basın dan heri faşist olduğunu, hakim sınıfların hepsi ister parlamentoya olsun, isterse askeri cuntayla olsun aynı iplikten do - kundukları vurgulandı. Seminer verilmeden önce "seminere çağrı" başlığı altında bil - diri çıkartılarak kitleye dağıtılmıştır. Bildiride seminerin önemli, faşist cuntan - nın teşhiri yapılmıştır ve bu seminere bütün anti-faşist güçler davet edildi. Seminere yalnızca HK katıldı. HK'nın kat - ılması kitleye bir sürüriz oldu. Çünkü HK

Devamı 8. sayfada

BREMEN

Bremen'de, Bremen ve çevresi İşçi Daya nışma Derneği tarafından cuntaya protesto eylemleri düzenlendi. Askeri faşist cunta ya karşı yürüyüş ve toplantı yapıldı. Çe - şitli gruplarla yapılan tartışmalardan sonra bir ortak bildiri çıkarıldı. 4500 civarında bildiri dağıtıldı. Yürüyüş için de afişleme yapıldı.

Yürüyüşden önce 10.10.80 tarihinde ya - pılan toplantıda Türkiye'de darbe olmadan önceki durum; cuntanın niteliği ve prati - ği üzerine tartışıldı. Ayrıca Bremen ve Batı Almanya'da faşistlerin faaliyetleri üzerine bilgi verildi.

11.10.80 tarihinde yapılan yürüyüşe; ortak bildiriye imza atmalarına rağmen Al man gruplarından katılanlar azdı. Yürüyü - şe Halkın Kurtuluşu sempatizanları ile Devrimci Halkın Birliği siyasetinden bir kaç arkadaş katıldı. Yürüyüş boyunca Bre - men'de geniş ölçüde ATIF ve ATÖF'ün propa - gandası yapıldı, bildirileri dağıtıldı. Yürü - yüşe Bremen ve çevresi İşçi Dayanışma Birliğinden 100 ü aşkın kitle, ATIF ATÖF den 20 kadar kişi katıldı. Diğer siyaset - lerle birlikte 400 kadar kitle yürüdü.

Yürüyüş sonunda Bremen ve çevresi İşçi Dayanışma Derneği, Döhlenhorst derneği (Hal kın Kurtuluşu), ATIF ve ATÖF adına, PARTİ ZAN adına ve Devrimci Halkın Birliği adı - na konuşmalar yapıldı. Eylem esas olarak olumlu oldu.

Köln

NRW bölgesindeki açlık grevi ile yürüyüş Köln'de yapıldı. Açlık grevi boyunca binlerce bildiri dağıtımı, gazete ve dergi satışı, ayrıca Neumarkt meydanında Resim sergisi açılarak, Türkiye gerçeği ve Faşist Cunta'nın halkımıza neler getirdiği teşhir edilerek anlatılmaya çalışıldı. Bunun ya - nında yaygın olarak afişleme yapıldı. Açlık Grevi boyunca çeşitli seminerler ve seminerler sonunda tartışmalar düzenlendi Açlık grevinin 2. ve 3. günü akşamında se - minerden evvel, daha önce burjuva basın - da "kimsenin sahip çıkmadığı" vs safsata - larla anlatılan Orhan Bakır'ın cenaze - sinin kaldırıldığı, cenaze töreninin fil - mi Partizan Sempatizan'ları tarafından kitleye gösterildi. Filmi seyreden kitle, devrimcilerin en zor şartlarda dahi, se - hit düşen yoldaşlarına nasıl sahip çıktık larını gördüler. Ayrıca açlık grevinin 4. gününde basın toplantısı düzenlendi. Açlık grevine çeşitli yerli, yabancı ilerici teşkilatlardan dayanışma mesajları geldi ve bunlar kitleye okundu. Açlık grevi son - unda 500 civarında kitleyle yürüyüş yapıldı. Yürüyüşün disiplinli bir şekilde son bulması çok olumluydu. Ara miting konuşma larından sonra, miting alanında da ATIF - TÖK/YD adına konuşma yapıldıktan sonra DHB taraftarları tarafından da bir konuş ma yapıldı. Daha sonra devrim andı içi - lerek, düzenli olarak dağıldı.

Katip halkın canı yerde kalmaz kanı

KATIP YOLDAŞA

Halka düşman katilleri Tanıdın sen Katip yoldaş. MHP'li boz itleri Korkuttun sen Katip yoldaş.

Yer aldın sen bu kavgada Yürüdü ATIF safında Demokratik kavgamızda Vuruldun sen Katip yoldaş

Yirmi yedi bıçak darbe Durmadan indirildi kalbe Vurdular gizli kahepece Tanıyoruz Katip yoldaş

Bu yaramız derin yara Geliyoruz sara sara Faşist çember yara yara Savaşın sen Katip yoldaş

Zafer bizim zaferimiz ATIF safında yerimiz Rençber dağlardan güneşiz Doğuyoruz Katip yoldaş

BATI-ALMAN EMPERYALİZMINE VE TÜRK FAŞİST DEVLETİNİN FAŞİST SALDIRISINA KARŞI AUGSBURG'DA TUTUKLU DEVRİMCİLERİ DESTEKLEYELİM BAĞIŞ KAMPANYASINA KATILALIM

DEVİRİMCİ SANAT

Okuyucularımızdan

Resim ve Şiirler

faşizmin sesine cevap

Faşizm konuşuyor Türkiye'de
bağıra bağıra,
Eli kanlı işkenceci faşist
Ali Elverdi paşanın ağzıyla
Eski general bozuntusu
ve yeni "millet vekili" kılığıyla
Yerli yabancı sermayenin
bu vekili
savuruyor beylik tehditlerini
korkunun verdiği telaşla.
"Daha kullanmadığımız silahlarımız var"
diyor.

"Tanklarımız,
Toplarımız,
Fantomlarımız,
Zırhlılarımız var
daha kullanmadığımız.
Durmazlarsa eğer,
ve kitlesel olarak üzerimize doğru
gelirlerse onlar
geviririz ve veririz
kurşunu."

Durmayan
Ve durmayacak olan
yürüyen kitleler kimlerdir?
Kimdir bu düşman ilan edilenler?
Bu silahlarla tehdit edilenler
kimlerdir?

Bunlar:
Türkiye işçi sınıfı,
yoksul köylülerimiz,
esaret altındaki Kürt ulusu,
halkımızın yiğit gençliği
ve ezilen ve sömürülen tüm insanlarımızdır.
Kimin üzerine yürüyorlar?
Emperyalizmin ve ajanlarının üzerine.
Yani komprador patronların
ve toprak ağalarının,
yani tasmalı faşist köpeklerin
ve onların
baskı ve sömürülerinin aracı olan
DEVLETİN,
yani faşist diktatörlüğün üzerine.
Ali Elverdilerin, Faik Türünlerin,
Türkeşlerin, Demirellerin, Erbakanların,
Koçların, Sabancıların, Eczacıbaşların
ve diğerlerinin...
Ve apoletli, postalli ve kamçılı
Generallerin üzerine...

NEDEN?
Sömürüye ve zulme,
kendi topraklarında esir gibi yaşamaya,
yabancı ve iç pazarlarda köle gibi
satılmaya,
ve horlanıp aşağılanmaya
son vermek için...

Kendi kaderlerini kendi ellerine alıp
emperyalist esarete son vermek için.
Bu köhnemiş düzeni yıkmak,
faşizmi mezara gömmek için.
Ve kendi topraklarında

kendi emegi ve alınteriyle,
özgürce ve mutluluk içinde
bütün acılardan uzak,
onurlu ve insanca yaşamak için...
Bu dünyayı
kardeşlik ve mutluluk diyarı yapmak,
insanın insana kulluğuna
son vermek için...
Bundan korkan
ve karşı koyan
KİM?

Emperyalistler...
Yani Amerikan tekelleri,

Alman sermayedarları,
Nato'su ortak pazarı
Cia'sı ve diğerleri,
ve onların
Ülkemizdeki işbirlikçi bekçi köpekleri...
Yani bilumum ortakları,
sözcükleri
ve silahşörleri...

İtleri, MİT'leri, Kontr-gerilla,
cinayet şebekeleri...
Ve daha daha ötek'ler.
Yani

Yüreğini ve kafasını
Dolara ve Marka çevirmiş olan
bir avuç H A İ N L E R çetesi...
"Bu silahları" onlar
bugüne kadar hiç kullanmadılar mı?
Kullandılar...

Hem de bir çok defa!
Ve hâlâ da kullanmaktalar.
Peki

Ne elde ettiler bugüne kadar
döktükleri kanın sonucu?
Kocaman bir H İ Ç !
Düşen her canın yerine
binlerce can fişkırdı
bu topraklardan.

Ve daha da kararlı ve korkusuz
dikildiler zalimlerin karşısına.
Kavga bayrağını düşürmeden elden
ve rengini
her seferinde daha da
kızılaştırarak
zafer burçlarını dikmeye
and içtiler
düşen yoldaşlarının başı ucunda.
Ve bu uğurda
her seferinde bir adım daha da
ileri çıkarak
sürdürüyorlar bu şanlı kavgalarını!..
Buna karşın
bugüne kadar elde ettikleri
sömürücü zalimlerin,
alınlarına silinmemek üzere
birer H A İ N damgası yemiş
olmalarındır.

Ve HAINLER
her zaman
işgalcilerden daha iğrenç olurlar.
"Bu silahları" kullanmakla onlar

ne kazanacaklar bundan sonra?
Bundan sonra
elde edecekleri onların
Bu kan denizinde
boğulmak olacaktı!..

Onlar bilmiyorlar mı bunu?
Nasıl bilmezler?
Bildikleri ve gördükleri içindir ki,
ve bundan çok korktukları içindi ki,
bu denli vahşice saldırmakta
ve bu kadar çok
ve yüksek sesle bağırırmaktalar.

Fakat
yangın her tarafta baş gösterdi
bir kere,

ve faşistlerin şaşkınlığına
ve çılgınlığına rağmen
günden güne gelişice büyüyor
ve daha da büyüyecek,
ta ki onları yakıp kavuruncaya dek.
Bir ırmağın kaynağını kurutmak
nasıl olanaksızsa,
kaynağı mazlum halkımız olan
bu yangını söndürmekte olanaksızdır.
Korkunun ecele faydası yoktur.

Bağırıp çağırmakla ne değiştirilebilir ki?
Ve tarihin
hep ileriye doğru dönen çarkı
zorla geri çevirilemez.
Her şeyin bir başlangıcı
ve bir de sonu vardır.
Ve bu doğada olduğu gibi
toplumda da böyledir.
Ve nasıl ki,
kurtaramadıysa kendilerini
bundan önceki kanemiciler,
bunlar
ve bundan sonrakiler de
Kurtaramayacaklar paçalarını
bu kaçınılmaz sondan,
bu kahredici gerçekten.
Ve "bu silahları" üreten
ve hayatı yaratan insanlarımız,
milyonlarca can
hep birleşip
hep bir ağızdan
kavga ve özgürlük şarkılarını
daha da bir gür haykırarak,
ve kan kırmızı kavga bayrağını
birbirine davrederek,
ve H A İ N L E R İ N tehditlerine
papuç bırakmayarak,
ve onların "silahlarını"
kafalarında parçalayarak,
yıkacaklar bu köhnemiş düzeni.
Ve kuracaklar
kendi elleriyle
kendi dünyalarını,
ÖZGÜRCE

VE
HEP BERABER!..

Azad Can

kurtuluş

Yıllar varki sabana koşuyorum karımı
Kızımı koşmak için bekliyorum yarını
Ne bilinç verenim var ne de arka çıkanım
Karşı koyamıyorum el yiyor buğdaylarımı

Yılların ezilmişliği yüreğimde yanıyor
On'lar, yüzlerdi derken yüzbinler uyanıyor
Tek vücutta bir yumruk bir yürek oluyoruz
Uyanıyor tüm halklar dünya çalkalanıyor

Koşmam artık sabana kızlarımla karımı
Ben ektim ben biçerim altın başaklarımı
Bizleri sömürüpte buğdayları yiyenler
Yıkalım bu düzeni yesinler saplarını

İsyan ettim düzene elimde kızıl bayrak
Bir elimde silahım gözlerim çakmak çakmak
Anladım kurtuluşum halkımın kurtuluşu
Anladımki tek çare silahlanıp savaşmak

İngiltere'den bir
MÜCADELE okuyucusu

YURTDIŞINDA ASKERİ FAŞİST CUNTAYA KARŞI HAYKIRDIK VE HAYKIRACAĞIZ

Emekçi halkımız ve yurtsever devrimciler...

Hepimizin bildiği ve gördüğümüz gibi askeri faşist cunta 12 Eylül'de parlamen-toyu fes ederek yönetime el koydu. Faşist cunta bu planlı oyunlarını her geçen gün daha da yoğunlaştırmaktadır. Onların asıl amaçları çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının mücadelesini bastırmak; grev, boykot, miting vs. gibi eylemlerini kırmak -tır. Hakim sınıfların, yani patron-ağa devletinin itleri polisleri, mitleri, jan-darmaları sokak aralarında rasgele halka ve devrimcilere ateş edip katletmektedirler. Kamuyuna da şöyle duyuruyorlar: ana-rarşist duruşunu uymadığı için açılan ateş sonunda vuruldu.

Patron-ağa devleti gün geçtikçe böylelikle çöküşe gitmektedir. Gün mücadele, birlik günüdür. Halkımızın demokratik halk devrimi yolundaki mücadelesi gün geçtikçe kızgınlaşıyor; çünkü, hiçbir güç halkımızın Halk demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesini durduramayacaktır. Bunun için; Türkiye halkının devrimci mücadelesini desteklemek için, biz Avusturya'daki ATİGF taraftarları olarak çeşitli eylemler yaptık ve bundan sonra da eylemlerimizi azimle yürüteceğiz. Viyana'da 3.11.80 pazartesi günü bir haftalık açlık grevine gidildi; ve başarıyla sonuçlandı. Açlık grevine katılanların sayısı 11 kişi idi. Propaganda ve ajitasyon geniş bir şekilde

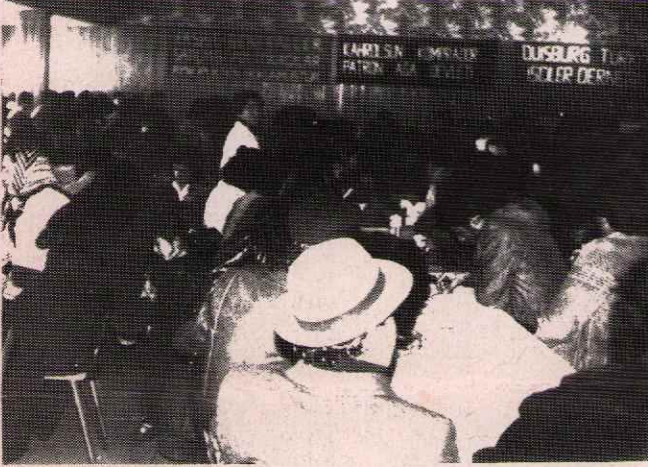
halkın yoğun bulunduğu yerlerde yapıldı. Bildiriler dağıtıldı, resim sergisi açıldı. Daha önce çeşitli siyasetler eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi doğrultusunda mektupla toplantiya çağırıldılar. Toplantıya katılan siyasetler şunlardı: 'Dev-Yol', PARTIZAN, Halkın Kurtuluşu ve KAWA. Toplantıda eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesine 'Dev-Yol' karşı çıktı. Kendilerinin ortak platform çıkaracaklarını söylediler. "Sosyal emperyalizm atılmayacak, eğer atarsanız zor kullanırız" dediler. "Nasıl zor kullanırsınız" diye sorduk "biz kovmasını biliriz" dediler. Halkın Kurtuluşu ve KAWA ilk önce kabul, sonra red ettiler. Halkın Kurtuluşu, siyasetinin temsilcisi Viyana'da olmadığı için Dernek olarak katılacaklarını, ama Halkın Kurtuluşu'nun pankartını taşıyacaklarını söylediler. Biz de "madem ki dernek adına katılacaksınız, derneğin pankartını taşıyın" dedik. Kabul etmediler ve eyleme katılmayacaklarını söylediler. KAWA ise "PARTIZAN eylem birliği içinde olduğu

için katılmıyoruz. PARTIZAN bize şövenist diyor. Bize özeleştirisini versin, katılırız. Yoksa katılmayız" dedi. 'Dev-Yol', Halkın Kurtuluşu ve KAWA'nın bu tavırlarına karşı ATİGF/KK ve PARTIZAN bu eylemi doğru buldukları için eylemi yapmaya karar alıp uyguladılar.

KAHROLSUN ASKERİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
KAHROLSUN EMPERYALİZM SOSYAL EMPERYALİZM!

Viyana'dan bir devrimci

DUİSBURG Baştarafı 6. sayfada

bundan önce yapılan toplantılara ve seminerlere katılmadığını ve böyle şeylerden kaçtığı için bizim için de bir süröriz oldu. Ama bunlar seminere başından katılmadılar, seminerin yarısında katıldılar ve kendi kitlesini de bu seminere getirmediler ve birkaç kişiyle katıldılar. Tartışmalarda söz alarak Kemalizmin anti-emperyalist, millî burjuva olduğunu, kısacası Türkiye Cumhuriyeti Devletinin 1929'dan sonra faşist olduğunu, kısacası bizim seminer yazısını dinlemeden eleştirmeye kalkıştılar. HK'nd Kemalîstlerin 1929'dan sonra faşist olmalarına rağmen CHP'nin halâ nasıl reformist olduğu soruldu (Çünkü 1923-1950 arası CHP iktidardaydı) HK'nin cevabı ise şu oldu: CHP'nin 1929'dan 1965'e kadar faşist, 1965'den sonra reformist olduğunu söylediler. Nasıl olur da bir parti 1929'dan 1965 senesine kadar komrador burjuvazi ve toprak ağalarının partisi olur, 1965'den sonra ise reformistlerin olur. İşte HK'nun "süper bilimsel" bir teorisi daha. Kısacası HK'nun bu görüşleri kitle içerisinde mahkum edilip yanlış görüşleri teşhir edildi. Seminerimize ozan ve folklor gösterileriyle daha da canlılık getirildi. Seminer 300 ün üzerinde kitle katıldı. Yıllardır kitlelere yoğun Türk şövenizmiyle eğitmelerine rağmen seminere geniş kitlelerin ilgisi gayet olumlu idi.

1/2/II/1980 TARİHİNDE DUİSBURG'DA HDP'NİN 4. GENEL KURULU YAPILDI

"demokrasi"
Komrador patron ağa devletinin "maskesiz"le halkı kandıran kanadı, B. Alman emperyalizminin usafı CHP'nin Avrupa'daki uzantısı durumunda olan HDP'nin genel kurulu tek kelimeyle fiyaskoydu. "Umud" görünümlü halkı kandıran CHP'nin halk için de teccit olmasına paralel olarak, HDP'nin de halk düşmanı politikasının halktan teccit olduğu görünebilir haldeydi. Genel kurul delegeler ve dinleyicilerden oluşmaktaydı. Delegelerin hemen hepsinde seçilmiş Bürokrat tipli insanlardı. Dinleyiciler halktan kişiler ve bir kısım "aydınlar" ve "değerli" yazarlardan oluşuyordu. Bu genel kurulda kısaca "zetlersek sunlar yapıldı. Bir bütün olarak komrador patron

-ağa devletini ve özel olarak da faşist cuntanın devrimciler tarafından teşhirini önlemek için dinleyiciler iyice aranıp tarandı. Böylece kendilerinden başka düşünenlerinde propaganda imkânları da ellerinden alındı. Çevresindeki insanları yangından mal kaçırmak gibi kaçarak, paçayı kurtarmaya çalıştılar.

-Kongre süresince delegeler dahil, hiç kimseye söz hakkı verilmiyor, hiç kimse herhangi bir konuyu tartışmıyordu. Sadece rapor okunup oylanıyordu. Dinleyicilerin varlığı, yokluğu hiç hesaba katılmıyordu. Tabii ki böyle bir genel kurula "demokratik" demek "halkçı" ve hele hele de "devrimci" demek elde değil doğrusu. -İşçilerin, köylülerin ve tüm ezilenlerin azılı düşman olan Kemalizm ve CHP'nin propagandasını yapmak, emperyalist devletlerin, bunların arasında özellikle B. Alman emperyalizminin Türkiye halkına karşı kurşun olark kulanılacak olan komrador patron-ağa devlete verilen yardımlar büyük bir gurultuyla alkışlamak. -Devrimcilerin yürüttüğü mücadeleyi elden geldiğince karalamak. -B. Alman emperyalist devletinin bir kanadını oluşturan SPD'yi büyük bir coşkuyla desteklemek.

-Genel kurulda okunan yazılarda "ordunun yönetime el koymasına (faşist cunta denmiyor) dil ucuyla karşı çıkma görünümü altında parlamentonun geri getirilmesi savunulmaya çalışıldı. Aslında bu bir sahtekarlıktan başka birşey değildir. Düzeni temeliyle savunurken, "ordunun yönetime el koymasına"na "karşı" olmak geri bilinçli kitleyi aldatmak ve "demokratik" görünebilmek için bilinçlice yapılan bir numaradır bu.

Bir bütün olarak değerlendirildiğinde, HDP'nin genel kurul emperyalizme usaklığın toplantısı, patron-ağa devletinin savunulmasıydı. Ve HDP'nin halk düşmanı politikasının Avrupa'da gerilediğinin ifadesiydi.

ZULÜM MUTLAK DURACAK Baştarafı 2. sayfada

olarak ve can bedeli bir mücadeleyi öngörerek çalıştım ve nticcede yaka'andım. Asla pişman değilim. Bir gün sizin elinizden kurtulursam gene aynı şekilde çalışacağım" dedi. Başka bir diyeceği olmadığını söyledi ve birlikte tutulan işbu ifade zaftı, okunup imzalandı (21 Nisan 1973, TKP/M-L, TIKKO, TMLGB Davası, Klasör No 3, Dosya No 1, Sıra No. 4).

Hakim sınıflar şunu iyi bilsinler ki; İbrahimleri, Orhan Bakırları, Zeki Şeritle ri, Denizleri, Yusufuları, Hüseyinleri, Cemil Okaları, Ali Haydarları ve daha nice yiğitleri olan Türkiye halkının devrimci mücadelesi, faşist baskılarla, devrimciler re karşı açılmış kitlesel davalarla durdurulamaz. Türkiye devrim mücadelesi tarihinde faşist hakim sınıflar tarafından mahkemelere çekilen devrimciler, komünistler bu mahkemelerde faşizmi yargılamışlardır. Bugün de böyle olacak ve devrimciler komünistler faşizmin mahkemelerini faşizmi yargılamak için bir platform olarak kullanacaklardır!

H.Bozkır

PARİS

Türk devletinin polisiyle, sıkıyönetimiyle engellemeyediği Türkiye Halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini bastırmak için 12 Eylülde emperyalistlerin ve usaklarının işbirliğiyle is başına getirilen cuntanın protesto eylemleri, yurtdışında, devrimciler tarafından yürütülmektedir. Halka "demokrasiyi yeniden yerleştireceğiz" diyerek gelen cuntanın devrimciler tarafından zaten başından beri bilinen gerçek yüzü, verdiği idam cezaları, gerçekleştirildiği idam cezaları, gerçekleştirildiği infazlar, yasakladığı grevler, v.s. ile, halka azgınca saldırısıyla şimdiden su yüzüne çıkmış durumdadır. Ekonomik açıdan ezilenlerin değil, hakim sınıfların sorunlarını cevaplayacak olan bu faşist cunta halkın gücü karşısında dayanamayacaktır. Bu cuntanın gerçektirliğin yurtdışındaki kamuyuna açık lanması, yurtdışındaki devrimcilerin görevi dir. Devrimciler bu görevlerini yerine getirmek için çalışmaktadırlar. Riz F.T.E.D., F.T.Ö.B. ve F.T.İ.B. (Strasbourg) olarak Strasbourg'da yaptığımız yürüyüşle, protesto eylemlerini Fransada başlattık. Bunun devamı olarak Paris'te birincisi 19 Ekim 1980, Türkiye'lilere yönelik olan kapalı salon toplantılarını düzenledik. F.T.İ.Ö.B. (Ök) Fransa Türkiyelili İşçi ve Öğrenci Derneği (Örgütleme Komitesi) imzasıyla, Halkın Kurtuluşu sempatanlarıyla, eylem birliği temelinde yapmayı kararlaştırdığımız ve bir bütün olarak olumlu geçen, V.P. Proletaryanın Sesi, P.İ.P. Enternasyonal proleterya için adlı Fransız örgütlerin, P.P.S.P. Yurtdışındaki Yunanistanlı Genel Öğrenciler birliği adlı Yunanlı örgütün destekledikleri, diğer çeşitli örgütlerin mesajla destekledikleri bu iki mitingden ancak birincisi, yani Türkiyelilere yönelik olanı beraber yapılabildi. İkinci toplantıyı yapmadan çekilen arkadaşlar gerekçe olarak, kendilerini toplantıda eleştiri getirmemiz olarak göstermişlerdir.

Fransada teşhir eylemleri devam etmektedir. Yeni mücadelelere doğru,

Kahrolsun Faşist Cunta! Yaşasın Bağımsız Demokratik Türkiye!
Kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm ve her türlü gericilik!
Yaşasın halkımızın demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi!

F.T.E.D., F.T.Ö.B. (TÖK/YD)

HALKIN KURTULUŞU... Baştarafı 9. sayfada

faatlerinedir. Samimiyetle inandığınız devrim yolunda, kararlı ve emin adımlarla yürümek istiyorsanız, HK şeflerinin sahte karlıklarına, yalanlarına, iftiralarına karşı çıkın. Onların yaratmaya çalıştığı ATİF, Partizan düşmanlığının faşistlerin işine yaradığını vurgulayarak, bu siyasetlerin taraftarlarıyla sürekli tartışın. Oportunist şeflerin sizi bu tür tartışmalardan alıkoymak için, "muhatap almama" şeklindeki kibirli fakat siyasi mücadeleden kaçmanın bir aracı olan tavırlarını yerle bir edin. Gerçekleri araştırduğunuz da revizyonizmin yüzünü daha açık olarak görebileceksiniz.

Demokratlar, devrimciler, tüm anti-faşistler,

Yazılarında, gazetelerinde ve konuşmalarında, bol bol birlik saksaklığı yapan, ideolojik mücadelenin gerekliliğinden dem vuran, diğer siyasetleri "tekkeçilik, bölücülük" vb. şekillerde suçlayan HK revizyonistlerinin gerçek yüzlerini tanıyalım ve çevremizde bulunan bu siyasetin tüm sempatanlarıyla ideolojik olarak tartışıp onları devrimci saflara kazanmaya çalışalım. Oportunizm ve revizyonizm esas olarak bu şekilde yenilgiye uğratılacaktır. Ve unutmayalım ki; oportunizm ve revizyonizm yenilgiye uğratılmadıkça devrim zafere ulaştırılamaz.

HALK GÜÇLERİNİN ÖNÜNDEKİ ENGELLERİ YIKALIM!

YAŞASIN HALK GÜÇLERİNİN BİRLİĞİ!

Düren ve Çevresi ATİF sempatanları

IMPRESSUM: V.İ.S.D.P.: E.STRALUCKE
Neckarstr.8-10 DARMSTADT
Banka Hesap Nr.: DEUTSCHE BANK
BERLİN
Zweigstelle 94 Konto Nr.675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr. 159
1 Berlin 62

"HALKIN KURTULUŞU," REVİZYONİSTLERİNİN YÜZLERİNİ İYİ TANIYALIM

Aşağıda Düren'deki ATİF sempatiyanla -
rının, Halkın Kurtuluşu'nun devrimcilere
karşı dürüst olmayan tavırlarını teşhir
eden bildiriye olduğu gibi yayınlıyoruz :

Türkiye'nin çeşitli milliyetlerinden
emekçi halkı, Düren'de oturan demokratlar
devrimciler,

Geçtiğimiz günlerde Halkın Kurtuluşu
(HK) revizyonistleri ile aramızda kendile
rinin provokasyonlarından kaynaklanan bir
takım tatsız olaylar gelişmiştir. Bu olay
lardan sonra HK revizyonistleri akla gel-
medik o unlarla yalan, demogoji ve iftira
larla piyasada cirit atmaktadırlar. Anı-
tacaklarımız kendini "proleter devrimci"
gösterebilen devrimciler arasında dedikodu
luğu ile karalamacılığı ile ve iftiracı
lığı ile tanınan bu revizyonistlerin yüzle-
rini tanımayanlar için önemli olacaktır.
Bunların gerçek suratlarının tanınabilme-
si için somut bir takım olayların anlatıl-
ması zounlu bir görev olarak karşımıza
çıkacaktır.

Demokratlar, devrimciler,
Bizler, bundan bir süre önce Düren'de
örgütlü bir şekilde çalışmalarına başlamış
olan ATİF sempatiyanlarıyız. HK revizyo-
nistleri ise bir yıla yakın bir zamandan
bu yana Düren derneğinin içinde tekkeci
ve darbeci anlayışlarla barınmaktadırlar.
Bizim Düren'deki faaliyetlerimiz sonucu
kısa zamanda saflarımız genişlemeye, dev-
rimci görüşlerimiz yayılmaya başlayınca
bundan rahatsız olan HK oportunistleri
"ATİF liler, Partizan cılar bölücülük ya-
pıyorlar, derneği bölmeye çalışıyorlar,
ayrı bir dernek kuracaklar, vb. "şeklinde
yaygara koparmaya başladılar.

Şimdi biz nasıl "bölücülük" yapıyor-
muz ona bakalım. Düren'de 30 Ağustos 1980
de Bir halk gecesi düzenledik. Bu geceyi
düzenlemekteki amacımız Düren'deki emekçi
lerin birliğini sağlamak, onlara devrimci
halk kültürünün ve devrimin propagandası
nı yapmaktır. Ayrıca HK revizyonistleri de
dernek kitlesinin geri bilinçli olmasın-
dan yararlanarak bir çok eylemde dernek
kitlesini kendi kuyruklarına takmışlardı.
(Hagen ve Bielefeld yürüyüşlerinde olduğu
gibi) Böylece HK revizyonistlerinin gurup
çu ve tekkeci tavırlarına kendi pratikle-
ri ile şahit olan dernek kitlesi onların
bu ve benzeri tavırlarından dolayı dernek
ten soğumuşlardı. Geceyi düzenlemekteki
amaçlarımızdan biri de bu revizyonistle-
rin hatalarından dolayı tüm devrimcilere
karşı güvensizlik duyan kitleleri tekrarı-
dan derneğe kazanmak ve dolayısıyla dev-
rimci mücadeleye hizmet etmektir. Düren'de
yaşayan tüm devrimci ve demokratların ha-
tırlayacağı gibi HK oportunistleri o za-
manda "ATİF bölücülük yapıyor. Partizan
bölücülük yapıyor" diye yaygara koparmış
gericilerle aynı seviyeye düşerek etkile-
yebildikleri çevrede gecenin anti-propa-
gandasını yapmışlardı. Fakat tüm çabaları-
na rağmen gerici ellerine ulaşamamışlar-
dı. Geceye 400 e yakın emekçinin katılma-
sı HK revizyonistlerinin yaptığı anti-pro-
pagandanın sökmeyeceğini açık ifadesiydi.
Tüm bu olup bitenler HK revizyonistlerini
daha da rahatsız ediyordu.

Şimdi tüm demokratlara, devrimcileri,
yurtseverlere soruyoruz: Yukarıda ki aca-

belirttiğimiz gibi dernekten soğumuş olan
devrimci, demokrat ve ATİF sempatiyanları
nı derneğe üye yapmaya çalışmak bölücülük
müdür? Bunlara yapmak tekkecilik midir?
Bizce bunların bölücülük de, tekkecilik
le de hiç bir ilgisi yoktur. Aksine bunla-
rı yapmamak sorumsuzluktur. Onun ötesinde
yapılan bu devrimci çalışmalarını engelleme-
ye/kalkışmakta gurupçuluğun kendisidir.
ATİF i ve Partizan'ı tanıyanlar "bölücü-
lükleri" ile değil sıcağın sınıf mücadele-
sindeki tutarlı tavırlarıyla tanınırlar. Bi-
zim Düren'de örgütlü çalışma yürütmemiz-
den en fazla faşistler rahatsız olmakta-
dırlar. HK'nun devrimcilere çamur atması
da en fazla karşı-devrimcilerin işine ya-
ramaktadır. Diğer taraftan HK oportunist-
leri "koltuklarını" kaybetmeye sevdasıyla
bizim üye yapmaya çalıştığımız kişile-
ri çeşitli bahanelerle üye yapmamaya ça-
lıştılar. Genel Kurula üç hafta kala da
üye yapmakla görevli iki-üç kişiyi üye
yapmamak için girecek delik aradılar. (Ta-
bii kendi adamlarını üye etmek ve bir ta-
kım bilinçsiz kitleyi de bize karşı kı-
kırtmak için kapı kapı dolandıktan, Ker-
pen'den ve Bergheim'dan adam toplamaktan
çekinmediler.)

İşte HK'nun yırtına yırtına "ATİF li-
ler, Partizan cılar bölücülük yapıyor" de-
dikleri ve yaptıkları şeyler böyledir. Bu
rada herkesin anlayacağı gibi HK'nun yap-
mak istediği Düren'deki derneği kendi tek-
keleri haline getirmektir. Bugün de aynı
anlayışlarını hayata geçirmek için var o-
lan derneği feshe ve yerine diğer dev-
rimci demokratları içinde barındırmayacak
olan bir tekke kurma çabasına girişmişler-
dir. Bizim başından beri tavrımız derne-
ğin şu veya bu siyasetin malı olamayacağı
herkesin malı olması gerektiği (tabii ki
devrimci ve demokratların) şeklindeki doğ-
ru siyasetimizi uygulamaya çalışmak olmuştur.
Onlar ise derneği kendi babalarının
malıymış gibi görerek kimsenin sesinin
çıkmasını istemiyorlardı. Dernekte kendi
borularını öttürmeye çalışıyorlardı.

Bütün bunlardan sonra 12.10.1980 Pazar
günü 3.Olağanüstü Genel Kurul toplantısı
yapıldı. Biz Genel Kurul öncesi HK'lileri
süreklilikle olarak uyardık. Dürüst davranma-
larını, arkadaşlarımızı üye yapmalarını ist-
tedik. Onlar ise üye yapmadılar. Üye ya-
parlarsa tahtlarının elden gideceğinden
korkuyorlardı. Bizim Genel Kuruldaki tavrımız
arkadaşlarımızın üye olmalarını sağ-
lamak ve seçimlere katılmak, üye yapmadık-
ları takdirde Genel Kurulu terketmek ve
HK'nun yüzünü teşhir etmektir. Çünkü seçim-
lere liste usulü gireceklerinden katılma-
mıza gerek kalmıyordu. Bizim bu tavrımızı
Devrimci Halkın Birliği'nden(DHB) arkadaş-
lar desteklediler.

Genel Kurul sırasında HK oportunistle-
ri dernek tüzüğüne tamamen ters hareket e-
derek, tüzüğü dernek üyelerinden bile sak-
lamaya çalışıyorlardı. Bizim almancadan
türkçeye tercüme ettirdiğimiz tüzüğü bin
bir güçle kitleye okuttuk. Ve kendile-
rinden bu tüzüğe uygun davranmalarını ist-
tedik. Diğer taraftan yapılan Genel Kuru-
lun Düren'deki Türkiyeliler İşçiler Derneği-
nin Genel Kurulu olduğunu, bu anlamda da
oy hakkına sahip olmaları gereken kişile-

rin Düren'deki kişileri olduğunu söyleye-
rek bunların belli edilmesini istedik. HK
oportunistleri bizim bu isteklerimizi de
meşhur "bölücülük" yaptığımız iddiasıyla
geçistirmeye çalıştılar. Ve darbeci anla-
yışlarla her istediklerini ve yapmak iste-
diklerini kabul ettirmeye çalıştılar. Biz
(DHB liler de dahil olmak üzere bu yapı-
lanların demokratik olmadığını, demokra-
tik yöntemlerle yapılmayan bir seçimde de
ha fazla kalamayacağımız gerekçesiyle sa-
lonu terketmeye hazırlanırken HK'nun ha-
zırladığı provokasyon hareketlerine kapı-
lan bizim ve kendilerinin geri bilinçli
sempatiyanları arasında yumruklasmalarla
birlikte olay oldukça büyüdü,hatta yarala-
nanlar da oldu.

Meselenin bilincinde olan biz ise olay-
yı yatıştırmaya çalıştık. Çünkü böylesi
bir olayın devrimci mücadeleye katkısı ol-
madığı aksine ona zarar verdiği açıktı. O
oportunistli mücadele bu dönemde ideolojik
olmalıydı. İdeolojik mücadelenin gerekli-
liğini ve yöntemlerini kavramayan bir di-
zi arkadaş oportunistlerin dedikodu ekme-
ğine yağ sürerek Genel Kuruldan sonra ha-
tali tavır takındılar. Ve bu arkadaşlar,
bugün bu hatalarının farkında olup, pra-
tikte aynı hataya düşmeyeceklerini söyle-
mekte idiler. HK revizyonistleri bu üçü-
cülükten ders çıkaracaklarına "bıçak, zin-
cir kullandılar"vb. gibi geleneksel yalan-
larıyla dedikoduya başladılar. Bu da yet-
mezmiş gibi aramızdaki ideolojik ayrılıkları
Tunceli-Çorum düşmanlığı şeklinde kö-
rükleyerek, feodal bölgeci bir siyaset
sürdürdüler. Biz ise olaydan sonra olaya
karışan arkadaşları yaptıkları hatalar ü-
zerine ikna etmeye çalışarak, halk saflarında
yanlış görüşlerin karşılıklı eleştiri ve ikna
temeli üzerinde düzeltileceğini belirttik.

Olayın hemen arkasından bu iftiracılar
"ATİF ve Partizan cılar bize saldırdı, bizi
dövüyorlar, hergün bizi dövmek için ta-
kip ediyorlar, kovuyorlar" şeklinde yay-
garayı bastılar. Yine "ATİF ve Partizanla
aynı masaya oturmayacağız, yeni bir der-
nek açıp bunları(yani bizi) almayacağız."
dediler. Hatta bir iki arkadaşımızı da "a-
jan" ilan etmeye kadar işi vardırıdılar.

Demokratlar, devrimciler,
Olay satırı satırına böyle cereyan et-
miştir. Biz olayın hemen ertesinde açıkça
belirttiğimiz gibi Genel Kurulda olan kay-
gayı olumlu bulmuyoruz, fakat şunu da vur-
guluyoruz ki; bu olayın ortamını hazırlayan
ve bu anlamda da sorumlusu HK'nun o-
portunist şefleridir. Biz ATİF sempatiyan-
ları HK'nun bu yaptıklarından kesinlikle
yılğınlığa kapılmayacağız. Çünkü böyle
bir dönemde yılğınlığa kapılmak, Düren'de
devrimci mücadeleyi değil oportunisti güç
lendirecek ve ona hizmet edecektir. İşte
biz buna mücadele etmeyeceğiz. Doğru ve hak-
lı mücadelemizi onemaya kadar sürdüreceğiz
Halk güçlerinin birliğini engelleme yolun-
daki HK'nun tavrını teşhir edeceğiz.

Halkın Kurtuluşu'nun tabanındaki dü-
rüst devrimciler!

Şefler sizi aldatıyorlar, onların git-
tikleri yolun sonu karanlıktır. Bu karan-
lık yolu terketmeniz ve onları bu yolda
yalnız bırakmanız halkın ve devrimin men-

Devamı 8. sayfada

Demokrat bir işçiyi pencereden atma tehditi yapan DEV-YOL'ULAR

KİME HİZMET EDİYOR?

Wiesbaden'de 'Dev-Yol' derneğine giden
yaşlı demokrat tartışma sonucu pencereden
atılmakla tehdit edildi.

'Dev-Yol'un vermiş olduğu seminerde ATİF
in eylem birliği eleştirildi; Frankfurt'ta
yapılan yürüyüşten 'Dev-Yol'un haberi
olmadığı; ATİF'in devrimcilerin eylem bir-
liği gibi bir sorunu olmadığı; aslında
ATİF'in bu konuda da bozgunculuk yaptığı-
lıeri sürülüyor. Derneğimiz üyesi ATİF
sempatiyanı yaşlı demokrat söz alarak
ATİF'e gelen saldırılar hakkında kişisel
görüşünü belirtiyor, seminer veren arkada-
şın yalan şeyler getirdiğini; esas olarak
Faşist Cuntaya karşı yürüyüş bildirisinin
her tarafta dağıtıldığını ve bildiride bü-
tün devrimcilere çağrı yapıldığını belir-
liyor. Önce, bu yaşlı demokratın ATİF'li-
ler tarafından gönderilmiş olduğunu ve
esas amacının ajanlık yapmak olduğunu ile-
ri sürüyorlar, daha sonra daha fazla ko-
nuşmaması söyleniyor. Seminer yapan unsur
bir örnek vererek "çok gezen çok pislik
yer" diyerek üyemize dolaylı olarak haka-
ret ediyor. Tartışma siyasi bir havadan
dedikoduya bürünüyor. 'Dev-Yol'dan semi-
ner veren kişi "tutun şunu dışarıya atın"
diye emir yağdırıyor; daha sonra eğer ken-
diliğinden çıkmazsa pencereden dışarıya
atılmakla tehdit ediliyor.

Arkadaşlar!

Halk sınıf ve tabakaları arasında gördüğü
müz siyasetler arasındaki bu çirkin olay
elbetteki bizi sevindirmez. Biz bir işçi-
nin demokratın saldırısına uğraması, hem de
kendine devrimciymiş diyen bir siyaset ta-
rafından saldırıya uğraması karşısında su-
sacak değiliz. Bol bol birlikten dem vur-
ran küçük burjuva oportünist baylar kendi
lerine gelen eleştiri karşısında kendile-
rinden geçmeleri, tehditler yağdırmaları,
hakaret etmeleri ile ne derece devrimcile-
rin birliğinden yana olduklarını ortaya
koyuyorlar.

Dev-Yol'uların derneğimize ve devrim-
cilere karşı sorumsuz davranışları burada
ilk defa olmadı. ATİF sempatiyanlarına
bundan evvelde bir çok örneklerini verebi-
leceğimiz sorumsuz düşmanca davranışlarda
bulundular. Duvarlara yazılan devrimci
sloganlardan bizi sorumlu tuttular; poli-
se bildirmekle tehdit ettiler. Bir fabri-
ka önüne yazılan devrimci bir slogandan
en çok 'Dev-Yol'cular rahatsız oldular. Be-
lirli sempatiyan arkadaşlarının evlerini
tek tek geçerek, onları yazmış varsaya-
rak polise bildirmekle tehdit ettiler. Bu
olaydan hemen sonra aynı arkadaşların ev-

leri polis tarafından arandı.

Bu son olay da şunu açıkça gösteriyor
ki, küçük burjuva siyasetlerin halka kar-
şı bir sorumlulukları yoktur. Bizler şu-
nun bilincindeyiz: bu sorumsuz davranış-
nız sizin siyasetinizde yatmaktadır. Sizin
korkunuz da iyi biliyoruz. Korkmakta hak-
lısınız, çünkü ATİF'in doğru siyasetininin
yayıldığı yerde sizin küçük burjuva siya-
setinizin tutunamayacaktır.

Ne faşistlerin, ne Rus sosyal emperya-
lizminin sosyalist maskeli sosyal faşist
uşaklarının Yabancılar meclisindeki saldı-
rıları; ne de halk düşmanı Aydınlik'ının
derneğimizi illegal bir örgütleye aynılaştı-
ran polis ifadeleri Wiesbaden'de mücadele-
mizi engelleyemedi. Her geçen gün kitle-
lerle daha fazla kenetlenerek mücadelemizi
sürdürüyoruz. Bunun önünde siz 'Dev-
YOL'cularda duramayacaksınız.
Siyasi acizliğinizi sizi devrimcilere sal-
dırmaya, dedikoduya, tehdite götürdü. Bu
kötü bir şeydir. Sizleri halka karşı so-
rumlu olmaya, özeleştiri vermeye çağırıyor-
ruz.

Wiesbaden'den bir
MÜCADELE okuyucusu

Trappenkamp

Türkiye'deki faşizm 12 Eylül 1980 de tamamen suratındaki maskeyi kaldırıp atarak Kemalizmin büyük ve kararlı savunucusu Kenan Evren yönetimindeki cunta bilindiği gibi idareyi ele aldı. Ve derhal ilk işi bütün Türkiye'de sıkı arama tarama yapmak oldu. Bu anda radyo ve televizyon aracılığıyla Türk halkına açıklama yaparak ordunun buna mecbur olduğunu söylüyor du. Oysa ki hedef belliydi. Türkiye genelinde gelişmekte olan Demokratik halk devrimi yolunda ki mücadelesini yok etmek Atatürk ilkelerini benimsetmekti. Çünkü Türkiye halkı Kemalist hareketi kurtuluş savaşında pratikte yaşamış, Türkiye'yi yarı sömürge yarı feodal olarak İngiliz ve Fransız emperyalistlerine peşkeş çeken Mustafa Kemal'i iyi tanımıştı. Bu adamın artık sevilmediğinin inancına varan Evren paşa diplomalarını alan Harp Okulu öğrencilerine hitaben yaptığı konuşmada Atatürk ilkelerine sahip çıkmalarını ve bu ilkeleri savunmalarını bizzat öneriyordu. Yine Diyarbakır askeri tatbikatında aynı cıllı sözlerle halka çürümekte olan Atatürkçülüğü tıpkı bir Çin devrimi veya Lenin önderliğindeki Rusya devrimi gibi gös tererek benimsetmek arzusundaydı. 1923 de İstanbul Milletler arası İşçi Birliği ni kapatan, TKP'nin kurucusu M. Suphi ve yoldaşlarını katleden, 1925 de İstiklal mahkemelerini kuran, 1927 de Adana/Musay bin'de greve giden demiryolu işçilerini kurşuna dizdiren, Dersim'de 60.000 Kürt köylüsünü katlettiren Kemalistler değilmiş gibi, bunlara hiç dikkat çekmiyordu. Çekmez efendim; çünkü kendisinde Kemalizmi savunmaktadır ve aynı amaç peşindedir. Amerika ve Avrupa emperyalizmine, NATO'ya göbekten bağlı olduklarını dünya kamuoyuna açıklıyor ve diyor ki, Türkiye'de hakim sınıflara yönelik devrimci mücadele -

nin kökünü yok etmeden, başlattığım açık ve seçik bu faşist hareketten asla geri çekilmeyeceğiz. Evet çekilmeyiz, çünkü Kemalistlerin eksiklerini tamamlamaya kararlıdır. Örneğin: sendikaları kapatmak, sıkıyönetimi devam ettirmek, devrimcileri idam sehpalarına çekmek, işkencehanelere atmak ve çakarları doğrultusunda Anayasa hazırlamak vs. Yine bu arada görevlerinin tek yanlı olmadığını radyo, televizyon ve çeşitli yayın organları ile hem sola hem de sağa karşı olduklarını halka açıklamaktadırlar. Oysa ki bunlar şimdiye kadar bir devrimcinin yanısıra bir faşist asımlardır. Halktan tepki gelmemesi için bir veya bir kaç tane kendi adamlarını asmaları kaçınılmazdır. Bunun gerisinde yakalanan, vurulan, işkence gören yine devrimci ve demokratlardır. Barbarca bizlere yönelik bu faşizmi teşhir edelim. Kısacası 12 Eylül 1980 den bu yana Türkiye'de fabrika ve üniversite kapılarında işçi ve talebelerin yasal hakları olan herhangi bir eylemi tam anında bastırabilmek için faşizmin panzerleri nöbet tutmaktadır. Ve halka şöyle der gibi bir halleri vardır: Görüyorsunuzuz biz kimseyi vurdurmuyoruz. Biz var oldukça komünistler yaşayamaz. Halbuki devrimci, demokrat ve ilerici kendi güvenliklerini sağlayan ordusuyla, polisiyle, MIT'iyile, Kontr-gerilla' sını denem faşist güçleri ile öldürmekte, işkence etmektedirler. Ölüm, işkence ve hapis nasıl ki Kemalizm den bu yana bizleri yıldırmasaydı, Kemalizmin takipçileri faşist generallerin baskılarında bizleri yıldırmasaydı, yıldıramaz.

Trappen Kamp'tan bir MÜCADELE okuyucusu

NÜRNBERG

Gazetemizden, Mao Zedung'un 4. Ölüm yıldönümünde anılmadığı için özeleştiriyen bir MÜCADELE okuyucusunun yazısını ve bu konuda MÜCADELE Yazı Kurulunun görüşünü yayınlıyoruz.

"Arkadaşlar, Bilindiği gibi 9 Eylül 1980 Çin ve Dünya proletaryasının ve ezilen halklarının yüce önderi, büyük Marksist-Leninist usta Mao Zedung'un 4. ölüm yıldönümüdür.

Mao Zedung yoldaş, Marksizm-Leninizm'in evrensel ilkelerini Çin'in somut pratiğine geçirerek, Çin'de emperyalizmi ve onun uçakları komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının feodal-faşist diktatörlüğünü yıkarak, bağımsız ve demokratik yeni Çin'i yaratmış; giderek sosyalizmi inşa etmiş, Krusçev ve Tito revizyonizmine ağır darbeler indirmiş, bu mücadelede Dünya Komünist Hareketine önderlik etmiş, ÇKP içindeki her türden sapmalara karşı, kararlı ve örnek bir mücadele vererek, ÇKP içinde Marksizm-Leninizm'in zaferini sağlamış, ÇHC'de sosyalizm şartlarında Büyük Proleter Kültür Devrimini zafere ulaştırmış, aynı zamanda Dünya Komünist Hareketi ne bu konuda da önderlik etmiş, sömürge yarı-sömürge ülkelerdeki halkın tek kurtuluş yolu olan Halk Savaşı'nın strateji ve taktiklerini ortaya atmış, aynı zamanda Çin'in devrimci pratiğiyle bu strateji ve taktiklerin doğruluğunu kanıtlayarak Marksizm-Leninizm'e önemli ölçüde katkılarla bulunmuş, Marksist-Leninist bir ustadır.

MÜCADELE dergisi, Mao Zedung'u büyük bir Marksist-Leninist olarak görmesine rağmen, ölüm yıldönümünde, onu ne anmakta ne de bu konuda tavrı takınmamaktadır. Ölüm yıldönümünde onu anmamak, onu savunmamak demektir. Ya da sözde savunmaktır. MÜCADELE dergisinin bir okuyucusu olarak, bu tavrınızı açık olarak eleştiriyor, bu konuda tüm MÜCADELE okuyucularına samimiyetle ve açık yüreklilikle özeleştiriyen yapmanızı tek doğru ve olumlu bir yöntem olduğunu belirtirim. Hataların düzeltilmesi umuduyla...

Selamlar
YAŞASIN MARKS, ENGELS, LENİN, STALİN ve MAO ZEDUNG YOLDAŞIN IŞIKLI YOLU!
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM!
MAO ZEDUNG SAVUNULMADAN MARKSİZM-LENİNİZM SAVUNULAMAZ!"

17 Kasım 1980

Nürnberg ve Çevresi Türkiyeli İşçi-Gençlik Derneğinden bir MÜCADELE okuyucusu

"MÜCADELE" bu konuda MÜCADELE okuyucularına özeleştiriyen yapmasının gerekli olduğunu görüşünde değildir. Herşeyden önce mektupta belirtildiği üzere, Mao Zedung'un gazetemizde 4. ölüm yıldönümü dolayısıyla anılmaması, kesinlikle onun savunulmadığı anlamına gelmez. MÜCADELE gazetesinin 48. sayısında "Mao Zedung'a yapılan saldırılar onun büyüklüğüne leke süremez"; 46. sayısında "Çin'de kapitalist restorasyon ilerliyor" başlıklı yazıları okuyan herkes açık bir şekilde görecektir ki; MÜCADELE gazetesi Mao Zedung'a gelen saldırılara karşı hiç şüphe götürmeyecek bir şekilde onu savunmaktadır.

Diğer yandan MÜCADELE gazetesi, dünyadaki her devrimcinin, her Marksist-Leninist'in ölüm yıldönümlerinde anıldığı bir anma gazetesinde değildir. Mao Zedung'un ölüm yıldönümünde anılmadığı için gazetemizden özeleştiriyen bekleyen okuyucu arkadaşan; aynı şeyi neden Marks, Engels, Lenin ve Stalin için istemediğini sormak gerekir.

MÜCADELE Yazı Kurulu

BİR DEĞERLENDİRME

Köln İşçi Derneğinin açlık grevi eylemlerini değerlendiren yazısını yayınlıyoruz :

Bizler bundan bir süre önce 13 ile 18 Ekim tarihleri arasında Türkiye'deki askeri faşist cuntayı, buna bağlı olarak Batı Alman emperyalizminin, Türkiye yardımı ve Batı Almanya'da, Batı Berlin'de Türkiyeli ilerici teşkilatlara özellikle de somut olarak ATİF üzerindeki saldırılarının teşhir ve protesto etmek için, çeşitli yerlerde açlık grevleri ve grevlerin sonunda yürüyüşler şeklinde siyasi kampanyalar düzenledik.

Şimdi bizlere düşen görev, kendimizi daha ileriye götürebilmek ve tecrübelerimizi arttırabilmek için bu kampanyaları değerlendirmek, hatalarımızı ve eksiklerimizi, olumlu yanlarımızı bulup çıkarmaktır.

Önce kampanyaları değerlendirmek için önümüze bir perspektif koymak zorundayız. Dolayısıyla siyasi kampanyalar hakkında kısa ve öz bir açıklama yapalım.

Siyasi kampanyalar nedir?

Siyasi kampanyalar, kitle mücadelelerinin en önemli biçimlerinden ve araçlarından biridir. Ancak somut koşulların an hassas, en ayrıntılı ve en derinlemesine bir değerlendirilmesi sonucunda ortaya atılacak siyasi kampanyalar sayesinde kitleler pasifizmden kurtarılıp siyasi yaşamın içine çekilebilir, halkın en temel ekonomik ve demokratik talepleri, hakları kazanılabilir ve savunulabilir, devrimin düşmanları, halkın kendi tecrübeleriyle teşhir ve tecrit edilir., kitlelerin kendiliğinden gelişen hareketleri siyasi iktidar kavgasına hizmet eder hale sokulabilir ve proletaryanın en ileri kesimi ile kaynaşması sağlanabilir.

Siyasi kampanyaların muhtevasını belirlerken sağ ve sol hatalara düşmekten kaçınılmalıdır.

Sol hata, kendini kitlelerin mevcut taleplerini göz önüne almama, kitlelerin siyasi tecrübelerine boş verme şeklinde kendini gösterir. O zaman siyasi kampanyanın muhtevası proletaryanın en ileri kesimine hizmet eden bir şekle dönüşecek ve kitleleri harekete geçirecek yerde, ondan koparak tecrit olacak ve kendi kendine döven bir lafazan dere esine düşecektir.

Sağ hata ise, kendini kitlelerin kendi siyasi tecrübelerini göz önüne almayarak, kitle kuyrukçuluğuna ve ekonomizme düşme şeklinde gösterir. Kitlelerin ekonomik demokratik haklarına sahip çıkma meselesi, siyasi hedeften soyutlanırsa ve kitlelerin talep ve haklarını, siyasi iktidar mücadelesine hizmet etmesi için değil, salt bu talep ve hakların kazanılması perspektifiyle yaklaşırsa, yürütülen siyasi kampanyalar, kitle kuyrukçuluğunun

ötesine gitmeyecektir. Ve ekonomizmin baştağına saplanacaktır. Devrimciler bu hatalara karşı her zaman uyanık olmalıdır.

Ayrıca siyasi kampanyalar yürütülürken şunlara dikkat edilmesi gerekir.

Birincisi: Siyasi kampanyalar için en geniş ajitasyon ve propaganda araçları seferber edilmelidir. Kampanyanın saptanmış sloganları ve taleplerini en geniş kitleye kavratmak için her imkandan yararlanmalıdır.

İkincisi: Siyasi kampanyaların sloganları ve araçları, devrimcilerin gücünü aşmamalıdır. Aksi takdirde haklı talepler uğruna harekete geçen kitlelerin eylemi hakim sınıflar tarafından devrimcileri tecrit etme yönünde saptırılabilir ve kendilerinin lehine kaldıraç olarak kullanılabilir.

Üçüncüsü: Bir siyasi kampanyada ileri sürülen sloganların içeriği, kampanyanın ilerlemesi ile birlikte daha ileriye gidebilmelidir ve böyle bir esnekliğe sahip olmalıdır.

Dördüncüsü: Bir siyasi kampanya en geniş kitleleri seferber etmeye çalışmalı, bu yönde bitmez tükenmez bir enerji harcamalıdır. En geniş kitleleri seferber etmek ise devrimci ve yurtsever demokrat siyasi akım ve kişilerle bir çok noktada eylem birliğine gitme şeklinde olacaktır.

Şimdi bu açıklamalar ışığında yürüttüğümüz siyasi kampanyaları değerlendirmeye çalışalım.

Siyasi açıdan eylemlerimizi; Türkiye'de faşist cuntaya karşı, ATİF'i yasaklama çabalarına karşı, Tutuklu ATİF üyelerinin serbest bırakılması için, mücadele sloganları altında yürüttük.

Yürüttüğümüz açlık grevinin siyasi muhtevası, faşist cuntaya karşı mücadeleyi, Batı Alman emperyalizminin, Türkiye yardımı ve ATİF üzerindeki saldırılarını teşhiri ile ilişkisini doğru ele alma ve kayranması açısından gerçekten yerinde ve doğrudu. Başka deyişle mücadeleimiz faşizm ve emperyalizmi hedefliyordu. Ancak doğru hedefleri seçerken mücadele araçlarını ve yöntemlerini doğru ele almak zorundayız. Bu açıdan açlık grevi boyunca verilen seminerleri ele alırsak, seminerlerin eylemlerimizin muhtevasından uzak olduğunu ve gelişigüzel seçildiğini görürüz. Eylemle ilişkisi doğru kurulsaydı sadece faşizm semineri yerinde bir seminer olacaktı. Ne varki; bu seminerin de yeterince hazırlanmadan verilmesi, mücadelemizin muhtevasına katkısı çok sığ oldu. Sanki seminer olsun diye seminerler hazırlanmış gibi halimiz vardı. Seminerleri seçerken mücadelenin hedefiyle ilişkisini doğru kurmak zorundayız. Bizler esas olarak eylemin muhtevası içinde kalmalı, se-

minerleri ona hizmet edecek şekilde hazırlayıp, siyasi mücadeleyle ilişkisini kurmalıydık.

Örgütsel açıdan kampanyayı değerlendirdiğimizde genel olarak olumlu olduğunu görmekteyiz. Daha önceki Köln'de yapılan açlık grevinin işlerliği açısından karşılaştığımızda tecrübelerimizin daha ileriye gittiği, kolektif, disiplinli bir çalışma ve işlerlik görmekteyiz. Bunun sonucunda bir çok mahalli kadro inisiyatifi rini ve tecrübelerini geliştirerek öne çıktılar.

Ayrıca eylem süresi boyunca açlık grevine katılan arkadaşlar da dahil bütün grevli arkadaşlar, aktif olarak eylemin başarıya ulaşması için çalıştılar. Bildiri dağıtımı, bununla birlikte "Türkei im Kampf", "Mücadele" ve "Das Wahre gesicht der Türkei" dergileriyle "Kein verbot der ATİF" broşürünün satımı en iyi şekilde sürdürüldü. Bunun yanında açlık grevinin 4.gününde Neumarkt'da resim sergisi

Devamı 4. sayfada

EL SALVADOR

Nikaragua'dan sonra, ABD emperyalizminin kalelerinden olan El Salvador'da da hakim sınıfların iktidarları sallanmaya başladı. Ülkedeki faşist cuntaya karşı olan çeşitli örgütler, askeri güçlerini bundan bir kaç ay önce 'Milli Kurtuluş Cephesi' adı altında birleştirdiler. Bundan sonra, MKC rejime karşı planlı bir gerilla savaşı yürütmeye başladı.

Bugünkü faşist cuntanın şeflerinden Mo rales Ehrlich başkentte Kasım ortasında yaptığı basın toplantısında, gerillaların 14 bölgeden, dördünü kontrol altında bulundurduğunu açıklamak zorunda kaldı. Hakim sınıfların bu sözcüsünün itiraf etmek zorunda kaldığı gibi, bugün El Salvador'da Chalatenango, San Vicente, Custalan ve La Paz bölgeleri MKC'nin doğrudan kontrolü altında bulunmaktadır. Gerilla örgütleri adına yapılan açıklamada ise, ülkenin tümünü kurtarmak için bir genel saldırı hazırlığı içinde bulunduğu bildirilmektedir.

ABD emperyalizminin bu 'kalesi' de yanında çökecektir.

P. Bal

El Salvador'daki Milli Kurtuluş Cephesinin (FPL) yapısı şöyledir:

Milli Kurtuluş Cephesi askeri ve siyasi devrimci bir örgüttür. MKC Nisan 1970 de ortaya çıkmıştır. MKC başından itibaren şehir gerilla savaşı yürütmektedir. MKC'nin anti emperyalist anti kapitalist platformunda 5 nokta vardır.

- Burjuva devletini yıkmak
- Yerli burjuvaziye sınıf olarak ortadan kaldırmak
- El Salvador'da emperyalist güçlerden kurtulmak
- Proletarya hegemonyası altında köylülerle ittifaq temelinde devrimci halk hükümeti kurmak
- Sosyalist inşa için temelleri kurmak

EL SALVADOR HALKI DİRENİŞTE...

İRAN-İRAK Bastarafa 11. sayfada

- Irak rejimi, Şah hakimiyeti döneminde Amerikan emperyalizminin tam desteğinin verdiği İran'ın askeri olarak üstünlüğünden erişmeleri güç olan; ama uzun zaman dan beri güttükleri şövenist amaçlarını, yani Bafra körfezini kontrolleri altına alma amaçlarını gerçekleştirmeye çalışmaktadır.

- Faşist Şah rejiminin yıkılmasına yol açan İran halk kitlelerinin kahramanca mücadelesinin bu bölgede yaşayan halkların, özellikle de İran halkıyla sıkı bağları olan Irak halkının üzerindeki etkisi büyüktü. O zamandan beri Irak rejimi milliyetçilik ve şövenizm propagandaları ile bu etkiyi kırmaya çalışmaktadır.

- İran rejimi "İslam devrimini Irak'a ve başka yerlere taşımaya" kararlıyken, Baas rejimi de kendi propagandasını sürdürmekte ve bombalama vs. gibi komplolara başvuruyordu. Baas rejimi Irak'da yaşayan binlerce İranlı'yı evlerinden attı ve Irak'ı terketmeye zorladı. Bu rejim aynı zamanda İran'dan kaçmayı başaran Şah rejiminin generallerini ve Savak-ajanlarını bağrına bastı ve bunlara İran halkına karşı komplolarını sürdürme olanağını sağladı.

- Baas rejiminin hain Bahtiyar ve onun gibileri ile aşıktan ortak çalışması, İran devrimci halklarına karşı düşmanlığının göstergesidir. Irak rejimi Amerikan emperyalizmi ile aşıktan işbirliği yapmakta ve bu savaşla Amerikan emperyalizmine çok önemli bir hizmette bulunmaktadır.

- İran halklarının, kukla-rejimi devirmesiyle elde ettiği kısa vadeli zaferden beri ABD halk kitlelerinin devrimci mücadelesini bastırmak için elinde geleni yapmaya çalıştı. ABD amacına ulaşmak için ambargodan darbeye her türlü araca başvurdu ve şimdi Saddam Hüseyin'i bu yolda en iyi uşak olarak görmektedir. Bu yüzden bu savaş aynı zamanda Amerikan emperyalizminin İran halklarına karşı düzenlediği yeni bir komplodur.

-Bu savaş, toplumsal krizin üstünden gelmeyi ve emekçilerin taleplerini karşılamayı beceremeyen İran rejimi için, kitlele-

rin devrimci taleplerini daha azgınca bastırabilmesi için çok iyi bir fırsattı. Savaş, iktidara sahip olan güçlerin komünistlere azgınca saldırılarını devam ettirme olanağını sağlamaktadır.

- İran ve Irak rejimleri, her iki ülkenin halklarını birbirlerine karşı kışkırtarak onların ezilmişliklerinin gerçek sebeplerinden gözlerini çevirmek için bu savaş fırsat bilmekte ve bu savaş karşı devrimci siyasetleri için kullanılmaktadır. Biri "Arap şerefini" korumak, öteki "allahsızları yoketmek" istemektedir.

Bütün bu sebeplerden dolayı bizler, her iki ülkenin halklarına zorla yüklenen ve sadece ve sadece iki ülkenin gerici hükümetlerine, Amerikan emperyalizmine, Sovyet sosyal emperyalizmine ve diğer gerici güçlerin çıkarlarına hizmet eden bu savaş, gerici ve haksız bir savaş olarak nitelendirmekteyiz. Çünkü bu savaş Amerikan ve Sovyet sosyal emperyalizminin yayılma politikalarına hizmet etmekte ve zaten çok kötü şartlarda yaşayan iki ülkenin halklarını daha da fakirleştirmektedir. Emperyalist güçler İran ve Irak halklarının daha çok sömürülmesi pahasına, bu savaşla silah ticaretinden daha da fazla kâr elde edeceklidir.

Her iki ülkenin devrimci güçlerinin ve özellikle komünistlerinin görevi, kitlelere savaşın ve savaş sürdürülen hükümetlerin karşı devrimci niteliğini göstermek, Irak işgalcilerini işgal ettikleri bölgelerden kovmada ve savaşın bitirilmesi propagandasında aktif çalışmak, ve bu savaş gerçek devrimci savaşa dönüştürmektir.

Bizler "anavatan savunuculuğu" propagandası ve dolandırıcı siyasetleri ile, halk kitlelerini kendi çıkarları uğruna kullanma ve harekete geçirmede karşı devrimci rejime kolaylık sağlayan, karşı devrimci "Tudeh Partisi", "Emekçi Partisi" (Çin ajanları), "Halk fedailerini (Çoğunluk) nin şefleri vb. tüm ihanetçi revizyonist grupları mahkum etmekteyiz.

PEYKAR SEMPATİZANLARI

İRAN-İRAK SAVAŞI HAKSIZ BİR SAVAŞTIR!

ÖZÜR VE KARAHAT Bastarafa 1. sayfada

DEN KİŞİ YA VURULARAK, YA OPERASYONLAR SONUCU YAKALANIYOR. Bizim tespit edemediğimiz, üzerine gidemediğimiz kişiler varsa, bunun için bize yardım etsinler. Bu mücadeleyi başaralım." (Hürriyet 20.11.1980)

Görüldüğü gibi, faşist Evren "özür" dileme adına, kendilerinin gerçekte 'sol'a karşı olduğunu, her gün yüzlerce, binlerce 'sol'cunun (yani emperyalizme ve faşizme karşı olan kişinin) vurulduğunu, yakalandığını açıklamaktadır. Cuntanın 'taraf

sız' olduğunu; iki tarafında üzerine gittiğini yayan bazı yarı aydınlara en iyi cevabı, cuntanın şefi vermektedir.

Cunta konusunda orta yol yoktur. Cunta hakim sınıfların halkımıza karşı giriştiği en yoğun faşist saldırının ifadesidir. Cunta konusunda susanlar, veya cunta tarafsızdır demagojisini yayanlar; objektif olarak hakim sınıfların ve cuntanın yanındadır. Halkımız er veya geç cuntadan ve onun yordakçılarından hesap soracaktır.

POLONYA

Bastarafa 12. sayfada

ren bir düzeltme idi. Sendika buna bir üst mahkemede itiraz etti. Üst mahkemenin kararının öncesinde Polonya'da yer yer uyarı grevleri yapıldı. Ve Dayanışma adlı sendika, tüzükte yapılan düzeltmelerin geri alınmaması halinde Polonyalı işçileri; kararın ertesi günü genel greve çağırdı.

Genel grev için tüm hazırlıklar tamamlandı. Buna karşı, doğu bloku ülkelerinden özellikle Sovyetler Birliği'nden ve Doğu Almanya'dan da tehditler yağmaya başladı. Polonya'daki revizyonist parti temsilcileri bu tehditleri arkalarına alarak işçileri genel grev çağrısına uymamaya çağırdı. Sonunda üst mahkeme, sendikaya hak verdi. İlk mahkemenin aldığı karar bozuldu. Sendikanın tüzüğü olduğu gibi kabul edildi.

Revizyonist bir ülkede, devletten bağımsız bir sendikanın kağıt üzerinde de olsa, hakim sınıfların mahkemeleri tarafından kabul edilmiş olması; işçilerin mücadelesinin bir başarısıdır. Bu başarı bir kez daha işçi sınıfının büyük bir güce sahip olduğunu göstermiştir.

Ancak bu başarının bir de öbür yanı vardır. O da, bugün bu sendikal hareketin başını çekenlerin batılı emperyalistlerle yakın bağıdır.

1970 YILINDA GDANSK KENTİNDE GREVDEKİ İŞÇİLER DEVLET GÜÇLERİNE KARŞI DİRENİŞTE...

Bugün Polonya'da örgütlü güçlü bir komünist hareket olmadığından, işçilerin kendiliğinden hareketinin başarıları; batılı emperyalistlere ve onların ülkedeki uzantılarına yarayabilmektedir.

Uzun süreçte, bağımsız sendikalar ve işçilerin kendiliğinden hareketi devrimcilerin, komünistlerin bu hareket içinde gelişebilmesi için imkanlar yaratmaktadır. Polonya'daki hareketin geleceği bu imkanların doğru kullanılıp kullanılmaması sonucunu belirleyecektir.

L. Yaşar

DİRENİŞ

Bastarafa 2. sayfada

İktidarına karşı yer yer dimenilmektedir. Hakim sınıfların koruyuculuğu görevini üstlenmiş polisler, jendarmalara yönelen bu saldırılar halkımızın bu kanlı düzene, emperyalizme ve faşizme karşı nefretinin bir ifadesidir. Darbenin gerçekleşmesinden bir gün sonra hakim sınıfların bir yüzbaşısının öldürülmesi, bu nefrete kine bir örnektir. Bugünkü durumda direnişler tek tek güvenlik mensuplarına, faşistlere yönelmiş durumdadır. İstanbul'da öldürülen polis, MHP ilçe başkanı, yine Tunceli'de öldürülen bir teğmen ve iki jandarma; hakim sınıfların faşist düzeni ne kadar kanlı olsa da devrimcilerin, yüreği bağımsız ve demokratik Türkiye için çarpanların mücadelelerini durduramayacaklarını göstermektedir. Diğer yandan bildiği gibi cuntacıların hakimleri ardarda idam cezaları kesmektedir. "Sağ ve sol te rörizme karşıyız" denerek yapılan demagojiyle halkın örgütsüz, belli bir kesimi etki altına alınmış olsa da devrimciler kandırılmamaktadır. Devrimciler eli kanlı cuntanın "adaleti sağlama" adına yürüttüğü bu faşist teröre, cuntacıların hakimlerini kurşun yağmuruna tutarak cevap vermektedirler. Ankara 3 numaralı Askeri Mahkeme üyesinin devrimciler tarafından kurşunlanması buna bir örnektir.

Tek tek faşistlere yönelen bu direnişler; zaman zaman da karakolların bombalanması ve silahla taranması şeklinde de kendini göstermektedir. Şehremini'de bombalanmış Mecidiye karakolu buna bir örnektir.

Bütün bunlar gösteriyor ki; hakim sınıflar ne kadar azgınca saldırırlarsa saldırsınlar, halkımızın içinde yanan faşizme karşı direnme ateşini söndüremeyeceklerdir.

H. Yersoy

DÜNYADA NELER OLUYOR?

İRAN-IRAK

Aşağıda İranlı bir örgüt olan PEYKAR'ın (İşçi Sınıfının Kurtuluşu İçin Mücadele Örgütü) İran-İrak savaşı üzerine görüşlerini bildiren bir bildirisini yayınlıyoruz.

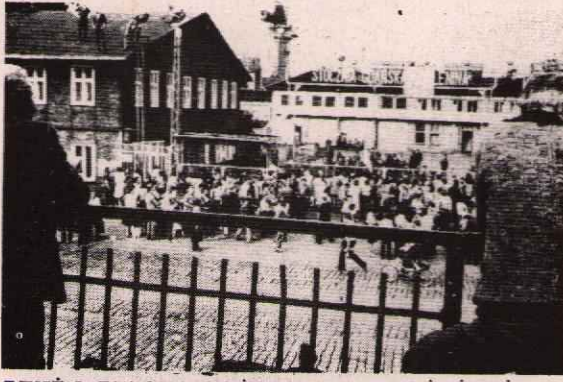
MÜCADELE Yazı Kurulu

İRAN-IRAK SAVAŞI İRAN VE İRAK HALKLARINA KARŞI DÜZENLENMİŞ BİR KOMPLODUR !

Yaklaşık üç haftadan beri İran ve Irak halkları savaşın ağır şartları altında ezilmektedir. Savaşın başlamasından beri Khusistan bölgesindeki büyük şehirler sürekli havadan ve karadan bombalanmaktadır. Şimdiye kadar yüzlerce insan hayatlarını, binlercesi varlıklarını yoklarını yitirmişlerdir. Sadece bu gerçek bile Irak faşist Baas-rejiminin İran'da yaşayan Arap halkının çıkarları için savaştığı demogojisini teşhir etmeye yeterlidir. Bunun dışında İran ve Irak gerici rejimleri karşılıklı birbirlerinin Petrol endüstrilerini ve üretim merkezlerini yerle bir etmişlerdir. Savaşın sebepleri, amaçları ve getirdikleri:

Devamı 11. sayfada

Polonya'da Yeni Gelişmeler

LENİN TERSHANESİNDE GREVDEKİ İŞÇİLER

Polonya'da yeni kurulan 'dayanışma' adlı sendika ile yönetici Parti ve devlet kurumları arasındaki çatışma, geçen ay için de kısa bir süre yeniden patlama noktasına geldi.

Dayanışma adlı sendika bilindiği gibi, Temmuz-Ağustos aylarında Polonya işçi sınıfının, başlangıçta çeşitli ekonomik taleplerle başladığı grev hareketleri içinde ortaya çıkmıştı. Kısa süre içinde bu sendikaya üye olan emekçilerin sayısı 5 milyonu buldu.

Kendi ülkelerinde grevin en büyük düşmanı olan batılı emperyalistler bu grev hareketini hararetle desteklediler. Çünkü bu grev hareketi bir bütün olarak doğu bloğunu sarsan bir grev hareketi idi. Batılı emperyalistler bu grev hareketini kendi çıkarları doğrultusunda kullanmaya çalıştılar ve hala çalışıyorlar. Özellikle hareketin başını çekenleri kontrolleri altına almak yönünde batılı emperyalistler önemli başarılar elde etmiş görünüyorlar. Son gelişmeler içinde yapılan yoğun anti-komünist propaganda bunu göstermektedir.

Bilindiği gibi, gelişen kendiliğinden hareketin taleplerinden biri süreç içinde devletten bağımsız bir sendika talebi haline gelmişti. Revizyonist, işçi düşmanı bir yönetimin olduğu ülkede bu talep haklı idi. Ve işçiler bu haklı talebi hak sınıflardan grev ile sökerek aldılar. Ancak sorun kağıt üzerinde yapılan anlaşmanın pratiğe uygulanmasına gelince; hakim sınıf temsilcileri attıkları imzayı unuttular. Dayanışma adlı sendikanın mahkeme* ye sunulan tüzüğünü, mahkeme 'düzeltmek' kabul etti. Yapılan düzeltme 'bağımsız sendika'yı red eden, revizyonist partinin sendika içindeki hakimiyetini tüzüğe geçi

Devamı 11. sayfada

AMERİKA

AL BİRİNİ VUR ÖTEKİNE

Amerikan başkanlık seçimleri, büyük yaygaralardan sonra geçtiğimiz ay içinde yapıldı. Seçimlerden önce tüm dünya basını seçimlere büyük yer ayırdı. Ünlü istatistik enstitüleri(!) kim kazanacak diye kamuoyu yoklaması yaptılar. Hatta iş müşterek bahise dönüştü.

Carter'in, ABD emperyalizminin son yıllarda giderek yüzünün daha da açığa çıkmasından sonra yaptığı "insan hakları" lafları bazı devrimci çevreleri de etkiledi. Bunlar Reagan'ın "soğuk savaş" yanlısı açık konuşmalarından hareket ederek Reagan e karşı Carter'i desteklediler. Hatta bazıları (örneğin KPD/ML gibi) Reagan'ın seçimleri kazanmasını "sağ'ın bir zaferi" olarak nitelendirdiler.

Şurası açık bir gerçek ki, Carter iktidarda bulunduğu süre içinde ABD tekellerinin çıkarları doğrultusunda çalıştı. Onların isteklerini yerine getirdi. Reagan'ın uygulayacağı politika da nüans farkları göz önüne alınmazsa aynı politikadır.

Gerek ABD, gerekse dünya halkları açısından Reagan ve Carter arasında bir fark yoktur. Reagan'la Carter arasındaki fark, Kolera ve Veba arasındaki farktır.

EL SALVADOR
YAZISI
11. SAYFADA

12 EYLÜL DARBESİNDEN SONRA ÜLKEMİZDE FAŞİZMİN EN YOĞUN OLDUĞU DÖNEMLERDEN BİRİ DAHA YAŞANIRKEN, AŞAĞIDAKİ HABERDEN GÖRÜLECEĞİ GİBİ, ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ'NİN TC'NİN 57. YILDÖNÜMÜ DOLAYISIYLA DEVLETLER ARASI İLİŞKİLERDE TAKINDIĞI TAVIR DOĞRU BİR TAVIR DEĞİLDİR.

BİR ZAMANLAR ŞİLİ'DE FAŞİST GENERAL PİNOŞET İKTİDARA GELDİĞİNDE ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ DEVLETLER ARASI İLİŞKİLERİNİ KESEREK TEPKİSİNİ GÖSTERMİŞTİ. OYSA BUGÜN ÜLKEMİZDE YOĞUN BİR FAŞİST TERÖR HÜKÜM SÜRERKEN VE FAŞİST MUSTAFA KEMAL'İN TAKİPCİLERİ FAŞİST GENERALLER HALKİMİZE KAN KUSTURURKEN ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ DEVLETLER ARASI İLİŞKİLERDE DESTEKLER BİR TAVIR TAKINMAKTADIR. ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ'NİN BUGÜN GELDİĞİ YER GÖRÜLMELİ VE TÜM DEVRİMCİLER TAVIR TAKINMALIDIRLAR.

CUMHURİYETİMİZİN 57. YILDÖNÜMÜ NEDENİYLE ARNAVUTLUK GAZETELERİNDE YAZILAR YAYINLANDI

Enver Hoca, «Türkiye ile Arnavutluk arasında iyi ilişkiler bulunmaktadır» dedi

TİRAN, AA Türkiye Cumhuriyeti'nin 57. yıldönümü dolayısıyla Arnavutluk gazetelerinde son günlerde bazı yazı ve yorumlar yayınlamıştır. Arnavutluk hükümetinin sesi olan resmi yayın organı Zeri 1 Popullit' gazetesinde yayımlanan bu yazılarda, Mustafa Kemal Atatürk'ün önderliğinde Türk ulusunun, emperyalist güçlerin müdahalelerine ve sinsi emellerine karşı çıktığı ve onları istilacı planlarından vazgeçmeye zorladığı belirtilmektedir.

Arnavutluk basını Atatürk için, "Türkiye'nin salt bağımsızlık ve bütünlüğünü sağlamakla kalmadı, Türk ulusunun ortaçağ geri kalmışlığından kurtulmasını ve gelişme yoluna girmesini de sağladı" demektedir.

"Zeri 1 Popullit" gazetesinin yorumunda, Türk ulusuna karşı 80'ten beri dostluk duyguları besle-

yen Arnavut ulusunun, Arnavut Sosyalist Halk Cumhuriyeti ile Türkiye Cumhuriyeti arasındaki ilişkilerin, iki ulusun ortak çıkarları üzerine ve iki egemen ülke arasındaki ilişkileri düzenleyen kuralları çerçevesinde, gelişmesinden ve güçlenmesinden yana olduğu vurgulanmaktadır.

Öte yandan, iki ülke arasındaki dostane ilişkilerden söz ederken, Arnavutluk'un lideri Enver Hoca, Türkiye Cumhuriyeti ile Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti arasında iyi ilişkiler bulunduğunu belirtmiştir. İki ülke arasında ticari ve kültürel alışveriş düzenli olarak gelişmektedir. Uluslarımızın her zaman dost olmasını ve birbiriyle iyi ilişkiler içinde yaşamalarını engelleyecek hiç bir neden yoktur.

Arnavut ulusu, Türkiye ile Arnavutluk arasındaki ilişkilerin dostane olduğunu ve bu ilişkilerin daha ileri düzeye varması için, özellikle ticari, kültürel ve diğer a-

lanlarda olanakların bulunduğunu büyük bir memnuniyetle gözlemektedir. İki arada, karşılıklı ziyaretler de iki ülkenin yararına olan dostluk ilişkilerinin güçlenmesini sağlamıştır. Arnavut ve Türk ulusları arasındaki bu karşılıklı duyguların belirtisi, Türk ulusu tarafından, Türkiye'de ölmüş bulunan Arnavut yurtseverlerinin büyük bir saygınlıkla kemiklerinin korunması, folklor ekiplerinin Türkiye'de sıcak ve dostane karşılanması ve Türk basınının Arnavutluk hakkında oluşturduğu olumlu kamuoyudur.

Yazının devamında, "Barışsever ve bağımsız Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'nin kendi komşularıyla ve Balkanların öteki ülkeleri ile olan ilişkilerinde, yılmadan her zaman iyi komşuluk politikası izlediği" vurgulanmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin ilâ-

minin 57. yıldönümü dolayısıyla Arnavut ulusu, Türk ulusuna en içten selamlarını, mutluluk ve refah dileklerini iletir. Arnavut ulusu aynı zamanda, ülkelerimiz arasındaki dostane ilişkilerin, uluslarımızın yararına, her zaman olduğu gibi gelişmesi dileklerini ifade eder."

Arnavut basını, Türkiye Cumhuriyeti'nin bu bayramı dolayısıyla, Arnavut Halk Meclisi Prezidyumu Başkanı Hac Llesji'nin, Türkiye Cumhuriyeti Devlet Başkanı Sayın Kenan Evren'e bir kutlama mesajı gönderdiğini de duyurmıştır.

Bu mürasebetle Türkiye Büyükelçisi Metin Karaca, Tiran'da bir resepsiyon düzenlemiş, resepsiyonda Arnavut Dışişleri Bakanı Nesti Nase, Eğitim Bakanı Bayan Nefta Tefta Tsami ve diğer yetkililer hazır bulunmuşlardır.

ATIF YASAKLANAMAZ!